

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcji nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówczesni i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal., kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą petitową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9. I w biurze Ludwika Plohna ul. Karola Ludwika 1. 9; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencja pana Adama, 38 Rue de Varenne.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 24 K., pocztą 32 K.; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 12 K., pocztą 16 K.; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 6 K., pocztą 8 K.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 2 K., pocztą 2 K. 70 h.

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej* bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 8 K., półrocznie 4 K., ćwierćrocznie 2 K.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty

Od Redakcji.

Z radością donosimy Czytelnikom naszym, że w r. 1902 drukować będziemy: najnowszą powieść historyczną

HENRYKA SIENKIEWICZA

p. t.

„NA POLU CHWALY“

(Z czasów Jana Sobieskiego).

Prawo druku utworów Sienkiewicza w Galicyi przysługuje wyłącznie *Gazecie Lwowskiej*.

Oprócz tego drukować będziemy nowelle i powieści: Hajoty, Gabryeli Zapolskiej, Elizy Orzeszkowej, bar. Hagenowej, Teodora Jeske-Choińskiego, Kazimierza Tetmajera, Maryana Gawalewicza i w. i.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 31 grudnia z. r. zamianować najmiłościwiej radcę sekcji w Ministerstwie handlu dr. Fryderyka Fauregg-Wagnera, centralnym inspektorem pocztowym przy równoczesnym nadaniu mu tytułu i charakteru radcy ministerjalnego z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 8 stycznia b. r. zamianować najmiłościwiej starostę Władysława Jarosza w Nowym Sączu, radcą Namiestnictwa w etacie galicyjskiego Namiestnictwa, oraz nadać najlaskawiej starościę Ludwikowi Bernackiemu w Buczaczu, tytuł i charakter radcy Namiestnictwa z uwolnieniem od taksy.

Obwieszczenie

e. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 11 stycznia b. r. do l. 3.182 w sprawie weterynarsko-policijnych zarządzeń pod względem przywozu zwierząt i mięsa z krajów Korony węgierskiej, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 15 stycznia.

Wielka mowa kanclerza i prezesa gabinetu pruskiego hr. Buelowa, wygłoszona w Izbie deputowanych sejmu pruskiego w odpowiedzi na interpelację narodowo-liberalnych, która uzasadniał były minister skarbu z czasów Bismarcka, poseł Hobrecht i Koła polskiego, uzasadnioną obszernie przez ks. prałata Jądzewskiego — otóż mowa ta nie pozostawia niestety żadnej wątpliwości,

że dla ludności polskiej pod berłem pruskim zbliża się bardzo krytyczny okres. Kanclerz usiłował przedstawić „polskie niebezpieczeństwo“ jako niezmiernie groźne, a stanowiący na tem stanowisku, wysnuł, że dobro państwa i Niemców wymaga jak najenergiczniejszych zarządzeń, celem odparcia tegoż niebezpieczeństwa, a równocześnie położenia stanowczego kresu porywom „wszechpolskiej“ agitacji, która, zdaniem mowcy, wywołała taki ferment w umysłach całego ogółu polskiego, iż dalsze jej tolerowanie mogłoby stać się zawiązkiem groźnych wypadków.

W półtoragodzinnej mowie hr. Buelow przedstawił obszerny program działania na najbliższą przyszłość, a w nim znajdujemy mniej więcej to wszystko, czego domagają się natęczywie hakatyści od czasu, gdy po gromadnej pielgrzymce Niemców poznańskich do Friedrichshub, ci stanęli w obec współmieszkańców polskich na stopie wojennej. Odtąd myślą przewodnią rządu królewskiego będzie otoczenie niemieczyny w prowincjach wschodnich monarchii taką opieką i użyczenie jej pod względem narodowym, kulturowym, towarzyskim i ekonomicznym tak silnego poparcia, aby mogła nie tylko stawić skutecznie czoła polskiemu uroszczeniu, lecz stanowić ważny czynnik w pracy asymilacyjnej, przeprowadzonej już z dobrym skutkiem w innych częściach państwa. Szczególny nacisk położył kanclerz na popieranie kolonizacji niemieckiej stawiając w perspektywie nowe na nią fundusze, dalej na utrzymanie i wzmocnienie niemieckiego stanu właścicińskiego, wreszcie na wzmocnienie mieszczaństwa niemieckiego.

Wywody swoje zakończył mowca uroczystym zapewnieniem, że rząd nie zbroczy w prowincjach wschodnich z drogi wytknię-

HAJOTA

OSTATNIA BUTELKA.

POWIEŚĆ.

(Z cyklu: „Z dalekich łądów“).

I.

(Ciąg dalszy).

Gdy pan Benson wkładał list do koperty, zaszło zjawisko, codzienne pod równikiem, a jednak nieco dziwne dla Europejczyka i sprawujące na nim takie wrażenie. Jak gdyby go chwytalo z nienacka.

Słońce utopilo swą głowę w nurtach kalabarskiej rzeki i nastąpił ów nagły zmrok, który spada na ziemię, niby wielka, szara czapka nakrywająca od razu wszelką światłość.

Pan Benson, który przed minutą jeszcze pisał zupełnie swobodnie, z trudem zaadre-sował kopertę, tak ciemno zrobiło się w pokoju; zresztą równocześnie w zielonych ramach portyery, stanął chłopak w zielonym cloth'e i oznajmił:

— *Massa! chop ready!* (Panie, jedzenie gotowe).

W jadalni oczekiwali już trzech clarkowie, przebrani także w czyste, białe garnitury, ale byli to młodzieńcy, o pospolitym wyglądzie i ciężkich, niezgrabnych postawach, przeciętnych, brzegowych subjektów, przy których piękna twarz pana Bensona i jego wytworna elegancja tem świetniejszym jaśniały przeciwstawieniem.

Obiad przeszedł szybko i w milczeniu. Ze względu na jutrzejsze libacje tak niefortunnie się zapowiadające, do stołu podano

tylko wino czerwone z wodą i trochę xeresu. Piwa ani na lekarstwo.

Ta niesłychana oszczędność na samych nawet usługujących chłopaków podziałała przygnębiająco, a gdyby firma mogła była to widzieć, oblała by się szkarłatem upokorzenia. Tak przynajmniej sądził jej przedstawiciel.

Zresztą należało się spieszyć. „Nubia“ była spodziewana, a na jutrzejszy wieczór nie było co liczyć. Dzisiaj więc czekała clarków podwójna praca do późna w noc, z układaniem ostatniej listy towarów potrzebnych z Europy i pomniejszą korespondencją, którą pan Benson przeglądał tylko i podpisywał zachowując swoje autografy dla grubych handlowych ryb i dla firmy.

Teraz też kiwnął głową clarkom na dobranoc i wszedł do salonu oświetlonego już dwiema wielkimi lampami.

Czas jakiś przechadzał się tam i na powrót w zamyśleniu. Znów mu się humor popsuł; tylko teraz nie był już tyle zły, ile jakby melancholijny. Bądź co bądź, oto jedna więcej zapisana do końca stronica, na bloku życia, którą trzeba było zedrzeć i rzucić do kosza przeszłości.

Ile już takich stronice zdierał samotnie, zdala od swoich, od starej, kochanej Anglii, stronice zapisanych przeważnie cyframi i butelkami? Teraz w Kalabarze trzy; a poprzednio z półroczną przerwą pobytu w kraju, także trzy w Bonny; a jeszcze dawniej dwa, w charakterze clarka teje samej „Ambas Bay“ na Fernando-Poo! Najpiękniejsze lata młodości były już za nim i co mu dały? Powodziło mu się przecież; sam to uznawał, a jednak!

Ogarniało go znużenie, i jakby niesmak! Otworzył pianino i wziął parę pasażów. Grał biegle, a jak na faktoryjczyka z pewnym artystycznym poczuciem; miał ucho wyborne i ładny choć nieuczony barytonowy głos. Aby zagłuszyć niemiłe myśli, począł grać błyskotliwą etiudę Vossa: *Ecume de perles de Champagne*, ale w połowie bachiczną pieśń urwał i przerzucił się do nocturnów Fielda. Ogarniał go coraz większy smutek.

Przymknął oczy i dawnszy pokój ulu bionym kompozytjom, zwolna dobierał akordy

do smętnej, walijskiej pieśni, która mu się nagle przypomniała.

Pieśń tę słyszał raz jeden tylko i dziwnie utkwiała mu w pamięci.

Było to w dzień wypłynięcia z Liverpoolu, przed trzema blisko laty. Coś takiego zaszło, że parowiec w ostatniej chwili opóźnił podniesienie kotwicy o kilka godzin.

Panu Bensonowi zdziwiło się czekać na pokładzie i przyszem raz jeszcze, na czas długi chciał uczuć stały grunt pod stopami.

Wieczór był ciemny, mglisty, marcowy. Chwilami zawiął silny wiatr z deszczem. Pan Benson błąkał się czas jakiś bez celu wśród posępnych oślizgłych doków, wreszcie zziębnięty i z duszą uciśnioną nieokreślonym jakimś smutkiem, który nawet afrykańskich agentów kiedy niekiedy napada, wszedł do porządnej jasno oświetlonej tawerny.

W pierwszej izbie pełno było majtków pijących, żujących prymkę, grających w domino i w karty: zwykła portowa publiczność.

Ale przez otwarte wewnętrzne drzwi widać było prywatne mieszkanie właściciela: schludny, jasny salonik z lampą pośrodku stołu, dywanem w kwiaty na podłodze i białymi firankami.

Na stole w pobliżu lampy siedział duży biały kot, a naprost drzewi, przy pianinie, profilem do pana Bensona zwrócona córka tawerniarza śpiewała, sama sobie akompaniując tę właśnie pieśń.

Rzeczna jej melodia — i słowa; słodki głos śpiewaczki, jej młoda, wdzięczna postać, wychylająca się z zacisznego tła tego saloniku, jak kwiat z wazonu. W zestawieniu z tym dżdżystym, przenikliwie wietrznym wieczorem, którego chłód czuł jeszcze w sobie pan Benson i z tą atmosferą szynku, pełną wyziewów taniego alu i jeszcze tańszego tytoniu, uczyniła na nim nieopisane wrażenie. Przesiadł się najbliżej drzwi i cały się w słuch i wzrok zamienił.

Dziewczyna ze swojej strony, zdawała się nie widzieć i nie słyszeć nic z tego, co się w tak bliskim sąsiedztwie działo. Patrzyła gdzieś przed siebie i nieco stłumionym głosem śpiewała o zielonych wzgórzach Walii, o miłości, która się po nich przecha-

dzała wiosną, o samotnej dziewczynie, która jej szukać będzie na próżno, bo zabiera ją z sobą ten, który odjeżdża. I każda zwrotka kończyła się kłiwą prośbą do tego odjeżdżającego:

*Beautiful Dreamer, leaving this shore
Remember the native land.*

(Piękny marzycielu, opuszczający ten brzeg. Pamiętaj o twym rodzinnym kraju).

Pan Benson słuchał z takim uczuciem, jak gdyby każde słowo pieśni dla niego wyłącznie było przeznaczone. Wprawdzie przymiotnik tylko mógł się do niego stosować, bo marzycielem, jako żywo, nigdy nie był; ale tak samo opuszczał ten brzeg, a kolebka jego stała także u podnóża walijskich skłębów. I raptem, ta obca dziewczyna wydała mu się tak bliską i drogą, a on sam uczuł się tak osamotnionym, że coś po prostu ciągnęło go, aby wszedł tam i usiadł przy niej, jak gdyby w tem była jedyna dla niego ulga i pociecha.

Byłby chciał pogadać z nią o swojej matce, którą wczoraj pożegnał w Londynie, która mając go jednego, została sama przy swym bracie, a jego wuju, z nadzieją powrotu ukochanego syna, za całą osłodę starości. Byłby chciał powiedzieć jej, że on tę matkę bardzo, bardzo kocha i że rozstanie z nią było mu ciężarem większym, niż kiedykolwiek.

I jeszcze inne dziwniejsze myśli chodziły mu po głowie, gdy siedział popijając grog i nie odrywając oczu od śpiewającej. Gdyby tak wziął ją w objęcia i rzekł jej: „Jedź z mną. Tu mgły, zimno, zaduch. Tu zwiędniez szybko, śliczny kwiatku! Jedź ze mną, gdzie wieczna wiosna, gdzie słońce, gdzie wolny ocean, i gdzie ja będę cię kochał“.

Coby się stało, gdyby jej to powiedział? Prawdopodobnie ojciec jej wyrzuciłby go za drzwi.

(Ciąg dalszy nastąpi).

tej przez ks. Bismarcka, tego „największego męża niemieckiego“ i wezwał celem zwalczania niebezpieczeństw grożących Niemczyźnie na kresach wschodnich wszystkich bez wyjątku Niemców, którzy powinni pamiętać o tem, że nie mogą w tych prowincjach pozwolić wyzuc się z praw odziedziczonych po ojcach.

Mowa hr. Buelowa znalazła radośny odgłos w tych wszystkich organach opinii niemieckiej, które wypisały na swoich sztandarach: walkę przeciw polonizmowi. Cieszą się one, że w polityce polskiej rządu nastąpił oczekiwany od dawna zwrot — zwrot tak stanowczy, iż niemieckie koła „narodowe“ niezawahają się odtąd uważać hrabiego Buelowa za godnego następcę żelaznego kanciera.

Organa te domagając się, aby rząd uważał prowincje wschodnie za „kolonię niemiecką“ przemawiają między innymi za utworzeniem dwóch osobnych komisji kolonizacyjnych: jednej któraby zajmowała się wyłącznie wykupywaniem małej własności polskiej, drugiej zaś, któraby wzięła sobie za zadanie niemieczenie miast i miasteczek. Rząd, zdaniem owych organów niepowinien skąpić funduszy na powyższe cele, a mając za sobą poparcie całego ogółu niemieckiego, może być pewien iż kwestya polska przestanie wkrótce niepokoić patryotów niemieckich. Wielkie także znaczenie przywiązują pisma niemieckie do translokacji żołdaków wojskowych w mniejszych miastach Księstwa Poznańskiego. Żołdaci wojskowe mają się przyczynić do ekonomicznego wzmocnienia niemieckiego stanu średniego a korpus oficerski ma ześrodkować w tych miastach życie towarzyskie oraz ożywić niemieckich obywateli męstwem i energią.

Rada Państwa.

Z komisji budżetowej.

(Telegram.)

Wiedeń, 15 stycznia. Komisya budżetowa Izby posłów odbyła wczoraj posiedzenie. Na porządku dziennym było kilka działów etatu Ministerstwa spraw wewnętrznych. P. dr. Górski sądzi, że nasza administracja państwowa, chociaż w niektórych gałęziach ubocznych poczyniła może wielkie postępy, przecież stoi po za administracją w innych państwach. Przeczyta tego tkwi w przestarzałej jej organizacji. Mowca popiera wniosek o wynagrodzenie strat dla Krakowa i Białej za zniesienie zakładów kontumacyjnych.

Następnie zabrał głos P. Prezes gabinetu dr. Koerber i w obszernej mowie odpowiadał na rozmaite sprawy poruszone w ciągu dyskusji. Co do stosunków sanitarnych to P. Prezes gabinetu stwierdził, że możemy śmiało mierzyć się z zagranicą. Co się tyczy chorób zakaźnych (*syfilis*), które wystąpiły w dwóch okręgach galicyjskich (nadworniańskim i kossowskim). Rząd gotów ze swej strony uczynić wszystko dla

ich zwalczania. Można w ogóle tylko pochwalić zarządzenia poczynione przez Sejm galicyjski, a Rząd będzie się starał równolegle z temi zarządzeniami wysłać do tych miejscowości lekarzy i przez dostarczenie środków przyczynić się do zwalczania choroby.

W sprawie zarzutów p. Kozłowskiego co do wykonywania konwencji weterynaryjnej ze strony Niemiec, mowca otwarcie przyznaje, że wykonywanie tej konwencji dawało niektóre powody do zażaleń i utyskiwań, tak, że już kilkakrotnie w istocie musieliśmy w sprawach eksportu wołów podnosić reklamacje. Rządowi sprawa ta bardzo leży na sercu, niestety jednak istniejące stosunki uniemożliwiają urzeczywistnienie najlepszych zamiarów Rządu.

Co się tyczy sprawy emigracji, to Rząd od dość dawna się nią zajmuje i wypracował odpowiedni projekt ustawy. Tendencją jej jest dać ochronę emigrantom, którym nie można zabronić emigracji ze względu na ustawy zasadnicze. Opieka ta ma się odnosić do podróży i na później. (Bardzo dobrze). W tym projekcie znajdują się przepisy zwrócone przeciw wyzyskiwaniu emigrantów i zastrzeżone są postanowienia co do koncesji na biura emigracyjne.

Reorganizacja policji we Lwowie jest nader pilną i Rząd pragnie jak najrychlej ją przeprowadzić. — Co do sprawy Morskiego Oka, to mimo iż osobistość wybrana na superarbitra, nie przyjęła tego urzędu, udało się arbitrom osiągnąć nowe porozumienie i należy spodziewać się rozstrzygnięcia w niezbyt długim czasie. Terytorjum nad Morskim Okiem jest terytorjum spornem, a zdaniem mowcy Austria ma te same prawa do niego co i Węgry.

W sprawie sprzedaży napojów alkoholowych Rząd zamierza przedłożyć projekt ustawy przeciw opilstwu. Koncesje na sprzedawanie napojów wysokowych udzielane będą pod warunkiem, że będzie sprzedawana tylko ograniczona ilość. Rząd nie sprzeciwia się zainaugurowanej ze strony prywatnej sprawie wydania ustawy spożywczej (*codex alimentarius*).

Co do zwrotu szkód za wybite świnie w Galicyi, dotknięte zarazą, Rząd popiera dążenia do zaprowadzenia ubezpieczenia bydła; ma to być ubezpieczenie dobrowolne, na podstawie poprzedniego oszacowania. Rząd pragnie, aby w krajach, w których ubezpieczenie bydła jeszcze nie istnieje, brano za wzór ubezpieczenie koni w Salzburgu, Tyrolu, Morawii, Austrii Górnej i Dolnej.

W sprawie pomnożenia starostwa podnosi mowca, że od roku 1897 założono 27 nowych starostw, a niebawem powstaną jeszcze trzy, w tem jedno w Galicyi. Gdzie obecnie nie można jeszcze utworzyć starostwa, tam zakłada się ekspozytury.

Następnie bronił P. Prezes gabinetu dr. Koerber, prezydenta Śląska hr. Thuna, od czynionych mu zarzutów. — O wynagrodzenie dla gmin za spełnianie zadań poruczonego zakresu działania, Rząd stara się tak samo, jak o sanację finansów krajowych. Byłoby stosowne, ażeby ze strony władz autonomicznych wyszły konkretne wnioski.

P. Prezydent Ministrów ostrzegł dalej przed przesadą w ocenianiu istniejącego bezrobocia; zjawisko to istnieje nie tylko u nas.

Co się tyczy głośnej sprawy gry hazardowej w jednym z wiedeńskich klubów, to toczy się obecnie dochodzenie sądowe.

Wkońcu oświadczył dr. Koerber, że w obecnych stosunkach skargi na urzędników austriackich są nieusprawiedliwione. Austriacki stan urzędniczy pozostał wierny dobrym tradycjom, odmłodził się obecnie i pracuje z całym poświęceniem.

P. Romańczuk omawiał stosunki administracyjno polityczne w Galicyi, żalił się na brak szkół ruskich, na złą gospodarkę, dewastację lasów, rzekome szykanowanie Rusinów przez władze polityczne i żądał rozdzielenia kraju na dwa obszary administracyjne oraz interwencji rządu centralnego.

Po długiej dyskusji w której zabrał głos także p. Starzyński, przyjęto tytuł: Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Następne posiedzenie dziś o 11 przed południem.

Dyskusya polska w sejmie pruskim.

(Telegram.)

Berlin, 15 stycznia.

Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu pruskiego w dalszym ciągu dyskusji nad interpelacjami wniesionymi przez Koło polskie i przez narodowych liberałów, zabrał głos p. Sieg (ze stronnictwa narodowo-liberalnego) i podniósł iż nadzwyczaj umiarkowany sposób, w jaki p. Hobrecht uzasadniał swoją interpelację, najlepiej dowodzi, że jego stronnictwo, jak i wogóle wszyscy Niemcy dalecy są od podjudzania ludności niemieckiej w prowincjach wschodnich. Judzenie odbywa się natomiast ze strony polskiej, a przede wszystkim ze strony prasy polskiej. Prasa ta występowała początkowo ostro przeciw protestantom, w ostatnich czasach zaś nie robi już różnicy między Niemcami katolikami i protestantami. Polakom, jak to widać z całego ich postępowania, nie chodzi o kwestye religijne, lecz narodowościowe.

W dalszym ciągu polemizował mowca z onegdajszymi wywodami p. ks. Stychla. Ks. Stychel — rzekł — postawił nam tu jako wzór Rosyję. Wzór ten bardzo źle wybrany, gdyż w Rosyi Polakom dzieje się o wiele gorzej. Na Litwie przecież istnieje dotychczas ukaz, zabraniający wogóle mówienia po polsku we wszystkich miejscach publicznych. Dalej wspomniął ks. Stychel o Galicyi. Takich stosunków, jakie tam panują, wcale nie chcielibyśmy mieć u siebie. Panuje tam szlachta, która każdego, kto się odważył mieć odmienne zdanie, uciska a nie cofa się nawet przed mordem i zabójstwem. Takich stosunków tu, u nas, nie chcemy. Niemcy Polaków nie atakują, lecz muszą się bronić przed ich atakami.

Następnie przemawiał p. Tiedemann (konserwatysta). Mowca sądzi, iż oburzenie, jakie nagłe wybuchło wskutek udzielania religii w języku niemieckim, co jednak istniało już od szeregu lat, nie powodując żadnego oporu, wywołane zostało przez agitację z zewnątrz. To przyznał także p. Dziembowski. Mowca wierzy w to, iż posłowie polscy nakłaniają ludność, aby o prawa swoje upominała się w drodze legalnej, ale tu idzie o to, w jaki sposób te rady są wykonywane.

Poseł Fritzen-Borken przemawiając wczoraj twierdził, że życzenie ojca, w jakim języku dziecko jego uczyć się ma religii, powinno być uwzględnione. Być może, lecz to powinno się dążyć bez ujemy dla karności szkolnej i przepisów szkolnych. Ostatnie wypadki powinny stronnictwu centrum otworzyć oczy i powinno ono baczniejszą zwrócić uwagę na nieszczęśliwe położenie, w jakim znajdują się ich bracia w różnych częściach świata. Pewien polski poseł powiedział w r. 1890, że wojna Rosyi z Niemcami jest nieuniknioną. W wojnie tej, twierdził dalej, Niemcy muszą zwyciężyć, ale kłopotal się, co mają one zrobić ze zdobyczą. Sądził więc, że najlepiej byłoby zdobyty kraj oddać Polakom. Tamby wszyscy Polacy wyemigrowali i wybrali królem jednego z Hohenzollernów. To charakteryzuje dążenia Polaków. Od lat 60 „Sokół“ polski prowadzi w Niemczech namiętną agitację. Przeciw tej agitacji powstało Towarzystwo, nazwane hakatystycznym. Dziś uderzają Polacy na to Towarzystwo uderzają na to, że Niemcy chcą się bronić.

Wdzięczni jesteśmy hr. Buelowowi za jego mowę. Mowa ta jest pięknym i silnym aktem politycznym i może pomódz wobec agitacji wielkopolskiej. Niemcy wiedzą, że mogą liczyć z całym zaufaniem na rząd.

P. Czarlński polemizował z poprzednim mowcą i podniósł, iż stowarzyszenia polskie wcale nie zasługują na zarzuty, jakie im p. Tiedemann poczynił. Stowarzyszenie im. Marcinkowskiego ma na oku wyłącznie cele naukowe, a nie agitacyjne. Nie Polacy judzą i szerszą burzę lecz Niemcy. Przeciw Polakom robi się wszystko, przesładuje się ich z najbardziej błahych przyczyn. Czyż wobec tego mogą być Polacy zupełnie kejni?

Czy mogą stosunki, wytworzone sędziów niemieckich dalej istnieć bez rażenia się na śmiech i szyderstwo świata cywilizowanego? Zawsze mówi „wielkopolskiej“ agitacji — zupełnie szanie; jest to obraza. Polska agitacja się Polakom zachować język ojezysty, czaje i zwyczaj, a to jest obowiązkiem dowym i byłibyśmy niegodziwcami, gdy tego nie czynili. Co się tyczy wiedzy, nauk, naród polski może się równać z niemieckim. Liczba kominów fabryk nie jest jeszcze miarodawczą. Kancelerz w oświadczył, że nikt nie myśli nas krzywdzić, że wszystkim ludziom zabrania się u nas mówić po polsku. Nauczyciele zabroniono udzielać nauki polskiego, gdy na pytanie oświadczyła, że mówi ze swoją matką po polsku. (Słuchajcie! na ławach polskich). Porównajcie Panowie przecież raz stanowisko Polaków a

18)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

(„Historja fermi afrykańskiej“ z angielskiego)

VIII.

(Ciąg dalszy).

Otto rozebrał się wreszcie i położył do łóżka, a z pod poduszki wyciągnął małą książeczkę.

Dla niego powieść nie była fikcją; wypadki czytane w książce przedstawiały mu się tak prawdziwie, jakby sam je przeżył. Nie mógłby opuścić fermi, nie dowiedziawszy się, czy okrutny baron stał się nareszcie lepszym człowiekiem i czy wreszcie ożeni się z Emilią.

Nałożył okulary i zaczął czytać. Od czasu do czasu wzruszenie było bardzo silne i wołał: — Ach! domyślałem się!... co za łajdak!... Odgadywałem!... Domyślałem się już od początku!...

Po upływie pół godziny spojrzął na swoją cebulę, wiszącą w głowach łóżka.

— Droga daleka czeka mnie jutro — rzekł, zdejmując okulary i kładąc je z uwagą pomiędzy kartki książki, żeby naznaczyć miejsce, w którym przestał czytać. — Miło będzie czytać, idąc — dodał, chowając książkę w kieszeni paltota, — Bardzo będzie miło czytać w drodze!

Potrząsnął głową według swego zwyczaju i złożył ją na poduszce. Myślał trochę o sobie, bardzo wiele o swoich ko-

chanych kureczkach, o niedobrym baronie, o Emili...
Usnął wreszcie spokojnie, jak małe dziecko, którego żadne troski, ani smutki życia nie kłopotują.

W małym pokoju cisza zapanowała. Kilka węgli jarzyło się jeszcze na kominie, rzucając przelotne blaski na koldrę łóżka, na którym spał stary Otto. Jedenasta godzina wybiła, a w izbie ciągle taka sama cisza panowała.....

Pierwsza wybiła; żar na kominku wygasł i głębokie ciemności zaległy izbę chatki. Szara myszka, która miała swoją dziurę w skrzynce z narzędziami, wyszła i wdrapała się na worki z ziarnem; potem, ośmieliwszy się z powodu ciemności, wybiegła aż na krzesło koło łóżka, schrupała gałeczkę mięsa w kieszeni paltota, ugryzła świecę i stanęła nieruchoma na ramie krzesła z uszkami do góry. Słyszała oddech starego, do którego była już przyzwyczajona, słyszała skrobanie psa kafryjskiego, wiecznie zgłodniałego, który snuł się przed spaniem w około domu, poszukując jakiej kości do ogryzienia; słyszała jak biała kura gdakała, jak gdyby dziki kot porwał jej które z uluionych piskląt, słyszała przerażony pisk kureczek....

Po chwili szara myszka, poczciwe domowe zwierzątko, wróciła do swojej dziury w skrzynce z narzędziami i znów cisza zapanowała.

Była druga godzina. Dziki kot unosił swoją zdobycz pod kamienie kopie; pies kafryjski znalazł kość, a pisklęta ucichły. Niezakłócony spokój panował wszędzie... wszędzie, z wyjątkiem pokoju ciotki Sanie, która spała, poruszając swoimi grubymi ramionami, broniąc się przed wielkim czarnym cieniem, który latał z rozprzestrzenio-

nemi skrzydłami ponad domem, grożąc zakrzywionym dzióbem.... Gospodyni drżała i jęczała we śnie. Na dworze nic się już nie poruszało.

Ale dziwny jakiś spokój panował w izbie Saksonczyka, spokój całkiem wyjątkowy; nawet gdyby ktoś najpilniej natężył słuch, nie mógłby usłyszeć szmeru oddechu.

A przecież nie odszedł on jeszcze, bo wyszarzany paltot wisiał jeszcze na oparciu krzesła — paltot, który Otto miał zarzucić na siebie, gdyby spotkał kogoś na drodze. Tłumoczek wraz z kijem ciągle jeszcze przygotowany był do jutrzejszej podróży.

Stary dozorca także jeszcze leżał na łóżku z siwymi włosami rozrzuconymi w około głowy na białej poduszce. Pomarszczona twarz jego tworzyła jasną plamę w cieniu i uśmiechała się uśmiechem spokojnego dziecka.

Wuj Otto umarł! Ale nieubłagana kosiarka zdawała się, że znała dobrze i kochała tego starca, bo bardzo łagodnie z nim się obeszła. Zresztą, jakżeby mogła być srogą dla tego człowieka, który był tak czysty i dobry, tak prosty i uczciwy?

To też wyglądziła mu zmarszczki na czole, wywołała uśmiech na blade usta, opuściła powieki na zacne oczy jeszcze wilgotne od łez: zmieniła krótki sen życia na długi sen Wieczności....

— Jakim sposobem mógł tak odmłodzić przez jedną noc?... — pytali ci, co go rano zobaczyli.

Tak, podobnym sercem czas nie narzuca wieku... gasną one w niewinności i czystości lat młodych, nie mając siwych włosów....

Bonaparte stał na kupie kamieni i patrzył na ruchomy punkt, poruszający się na płaszczyźnie, powiewając machinalnie polami surduta. Wóz toczył się zwolna. Waldo siedział na worach z ręką na piersiach, gdzie była schowana ukochana jego maszynka do strzyżenia owiec. Była ona już teraz skończona; pomysł ostatecznego wydoskonalenia przyszedł mu wczoraj, gdy drzemając na pół w zwykłym sobie rozmarzeniu patrzył na wodę płynącą na kole młyńskim. Z pół otwartymi oczami szeptał:

— Jutro wypoleruję zęby, pościęgam trochę śruby i pokażę ja... Tak, świat cały pozna moje dzieło...

Dotykał się małych kółek i drobnych pręcików; puszczał je w ruch i słuchał jak trzeszczały, a z cicha ciągnął dalej:

— Tysiąc dwieście franków! Dostanę tysiąc dwieście franków!... Kupię czarny kapeluszek dla Lyndall i białe buciki... później, całą skrzynię książek, z których nauczę się wszystkiego... wszystkiego... Dlaczego kryształy błyszczą, dlaczego piorun ślizga się po żelazie, dlaczego murzyni są czarni dlaczego słońce gorące. Będę czytał... czytał... czytał...

Nagle poczuł w sobie to, co nazywał obecnością Boga: rozkoszne a silne wzruszenie, które zafascynowało nim całkowicie. Uśmiechnął się jakby w zachwyceniu i szepnął cicho, niewyraźnie:

— Ojcie! Och, mój ojcie!... jak to słodko Ciebie przyjmować... tak słodko, jak widzieć pierwsze promienie słońca! Biblia i księgi święte nie są w stanie wyrazić tego, czego doznaję: one się składają z ludzkiej mowy... A Ty...

(Ciąg dalszy nastąpi).

Niemców! Jak wy nie wstydzicie się wzywać wszystkich Niemców do walki przeciw nam, wy, którzy rozporządzacie całym aparatem sztuczek i gwałtów. Tu można przytoczyć słowa pewnego polskiego redaktora, który mówił o systemie mordowania Polaków. (Okłaski na ławach polskich).

Następnie zabrał głos minister hr. Hammerstein. Wywodził on, że p. Czarliński ganił, iż polskie dzieci mówią po niemiecku. Językiem szkolnym w Niemczech jest niemiecki; tak było przed konstytucją i tak było po nadaniu konstytucji. P. Czarliński podniósł także lojalność ludności polskiej. Dawniej jednakże powiedział poseł Czarliński na pewnym zgromadzeniu, że nie bierze udziału w obradach nad sprawami niemieckimi, ponieważ jest przekonany, że może tylko brać udział w zgromadzeniach, na których zajmują się tylko sprawą odbudowania Polski. (P. Czarliński: To nieprawda). Te słowa padły w r. 1882. Jeżeli p. Czarliński od tego czasu zmienił zapatrywanie, to się ciesze.

Następnie odczytał minister Hammerstein kilka artykułów prasy polskiej i mówił tak dalej: Odbudowanie Polski jest hasłem „Sokołów”. Mają oni głęboko zaszezepioną w duszy nienawiść do Niemców i ta towarzyszy im od kolebki do grobu. Jest to nonsensem, jeżeli polskowie polscy składają w parlamencie oświadczenia lojalności. Minister kończy zapowiedzią, że rząd będzie się starał, aby Niemcy przecież byli górą.

P. Kopsch (wolnomyślna partya ludowa). My nigdy nie popieraliśmy polityki polskiej; nie widzimy też, aby Polacy byli nienawidzeni. Fundusz kolonizacyjny dał dopiero Polakom środki; żywił niemiecki ciągłe upada, dlatego przeciwni jesteśmy dalszemu powiększaniu tego funduszu. Także wartość innych propozycji poczynionych wczoraj przez kanclerza nie jest nam jasna. W ostatnich latach zwiększyła się liczba dzieci mówiących po polsku. Jesteśmy gotowi do strzeżenia niemieckości w pozytywnych zarządzeniach. Wszystko będziemy popierali, co da się pogodzić z prawami i właściwościami Polaków, jako równouprawnionych obywateli.

P. Głowacki (poseł szląski, członek centrum) oświadczył: Także u nas na Górnym Szląsku w nauce religii nie jest wszystko w porządku; mimo to, że język polski jest językiem większości ludu, nauka religii odbywa się w języku niemieckim. To prowadzi do wielu nieprawidłowości. Część tylko dzieci umie po niemiecku. Nauki udziela się po niemiecku także w klasach niższych, w których powinna się odbywać po polsku. — My Górnoszlązacy jesteśmy dobrymi Prusakami i zupełnie stoimy na stanowisku posła Fritzenbortena i zarówno minister Rheinbaben jak p. Heydebram to samo w ubiegłym roku uznali. Właśnie interes państwa wymaga, aby nauka religii odbywała się w języku polskim. Państwo nie może się rozwijać, jeżeli jego poddani nie są dobrymi chrześcianami. Mowca w końcu znosi prośbę do ministra oświaty, aby zaprowadzono udzielanie nauki religii na Górnym Szląsku w języku polskim.

Nastąpił szereg uwag osobistych. P. Czarliński oświadcza, że nigdy nie powiedział takiego nonsensem, jak twierdzi minister spraw wewnętrznych. W obec tego oświadczył Hammerstein, że ubolewa, iż niedość jasno się wyraził. Słowa Czarlińskiego brzmiały: „On“ t. j. Czarliński uważa parlament wyłącznie za ciało, w którym polskowie polscy zasiadają jako osobne polskie zgromadzenie narodowe, a to mówi minister, jest przecież to samo. Na tem odcroczono posiedzenie do dziś godz. 1 po południu.

KRONIKA

Lwów, 15 stycznia.

— **Prezydent** wyższego sądu krajowego JE. dr. Aleksander Tchorznicki powrócił z Wiednia i objął urzędowanie.

— **Konsekracja ks. opata Sarnickiego** odbyła się w sposób uroczysty 8 b. m. w Zółkwi. Tamtejszy klasztor OO. Bazylianów wypełnili przybyli z całego kraju OO. Bazylianie, z ks. Metropolity Szeptyckim na czele.

Po odprawieniu przez ks. Metropolity Szeptyckiego Mszy św., wyszedł ks. opat Sarnicki w otoczeniu ks. Bazylianów przez carskie wrota i zajął miejsce naprzeciw tronu arcybiskupiego.

Ks. Łukawski odczytał wtedy z ambony akt nominacji papieskiej i list pasterski ks. Metropolity, poczem ks. opat-nominat ukląkł u stóp tronu i złożył wyznanie wiary. Następnie odbył się właściwy akt konsekracji, w czasie którego ks. Sarnickiego przyobleczono w szaty archimandryty i włożono mu mitrę na głowę. Ks. opat zajął następnie miejsce na osobnym tronie, po lewej stronie ołtarza i przyjmował homagium, które złożyli wszyscy OO. Bazylianie. Po tej ceremonii obaj Pasterze wyszli z cer-

kwii, poczem ks. opat powrócił już sam i odprawił solenną liturgię w mitrze i przy pastora-

Przy akcie konsekracji obecni byli przedstawiciele wszystkich władz miejscowych i liczne zastępy publiczności ruskiej i polskiej. Po Mszy św. składali obu dostojnikom kościelnym wizyty przedstawiciele władz, Stowarzyszeń i t. d.

Po południu odbyła się w refektarzu bazylikańskim uczta, w czasie której ks. Metropolita Szeptycki wznosił toast na cześć ks. opata; następnie ks. opat toastował na cześć ks. Metropolity, prowinejała OO. Bazylianów, ks. Bapsta T. J. i obywatelstwa zółkiewskiego w ręce starosty p. Szumlańskiego. Nazajutrz ks. opat Sarnicki składał wizyty wybitniejszym osobistościom.

— **Powszechnie wykłady uniwersyteckie.** We czwartek, dnia 16 b. m., w Zakładzie fizycznym, ul. Długosza 8, o godzinie pół do 8 wieczorem dr. M. Ernst „O słońcu“ (protuberancje i korona);

w Szkole realnej, ul. Kamienna 2, o godzinie pół do 8 wieczorem dr. Zb. Pazdro „Historia żydów w Polsce za Piastów i Jagiellonów“ (czasy ostatnich Jagiellonów).

— **Z c. k. kolei państwowych.** P. Minister kolei żelaznych zamianował wernikstra Jana Paliszka adiunktem z placą 2600 koron, a przeniósł Kazimierza Antonowicza, asystenta z okręgu dyrekcji lwowskiej do Kopyczynie i Stanisława Sobola, asystenta z Bukaczowice, do okręgu dyrekcji lwowskiej; Henryk Schall przyjęty jako asystent maszynowy z placą 2000 koron, a Julian Budnyj jako bezpłatny wolontaryusz do Sichowa. Włodzimierz Bessaga, komisarz budownictwa przy sekcji konserwacji Tarnopol II. mianowany zastępcą naczelnika tamże, Juliusz Iwiński mianowany naczelnikiem w Hołoszkowie.

Przeniesieni: Paweł Prachtel Morawiański, komisarz budownictwa, ze Stanisławowa do sekcji konserwacji Lwów III.; Włodzimierz Kobrzyński, asystent, z Kołomyi do Bursztyna; Dymitr Krasnozon, asystent i naczelnik stacji w Hołoszkowie do Chodorowa w charakterze kasjera osobowego; Bronisław Ostrowski, asystent z Chryplina do Kołomyi; Jarosław Paczowski, asystent z Kreczowice do Kołomyi; Michał Tworowski, asystent z Kalusza do Doliny; Franciszek Włodek, asystent, z Doliny do Kreczowice; Tadeusz Burzyński, aspirant, z Bukaczowice do Korosciatyna.

— **Zmiana rozkładu pociągów.** Od 15 stycznia 1902 zastanawia się kurs wprost przechodzących wozów z Krakowa przez linię okrężną Kraków-Zwierzyniec-Podgórze-Bonarka na linię transwersalną i do Oświęcimia jakoteż i napowrót i zaprowadza się w tym samym dniu kurs wprost przechodzących wozów przy wszystkich pociągach osobowych odchodzących z Krakowa przez Podgórze-Płaszów na linię transwersalną i do Oświęcimia jakoteż i napowrót.

Podróżni więc, którzy zechcą się udać z Krakowa w kierunku do Skawiny, Suchy, Nowego Sącza, Zakopanego, Zwardonia i do Oświęcimia, jakoteż i naodwrot, ze stacji leżących na wzmiankowanych przestrzeniach do Krakowa we wozach wprost przechodzących, mają zażądać przy kasach osobowych biletu do jazdy przez Podgórze-Płaszów, gdyż każda jazda linią okrężną pociągów z sobą bezwarunkowo przesiadanie się podróżującego w Podgórze-Bonarcę.

Z powodu wymiany konstrukcji żelaznej przy moście na Jamnicy, leżącym w kilometrze 97,7 pomiędzy stacyami Cieżowem i Stanisławowem na szlaku c. k. kolei państw. Stryj-Stanisławów, odbywać się będzie w dniach 15 stycznia przy pociągach osobowych l. 1219 i 1212 i 16 stycznia b. r. przy pociągach osobowych l. 1215, 1218, 1220 i 1211 przesiadanie się podróżnych i przenoszenie pakunków przez zbudowany w tym celu tymczasowy pomost do pociągów pomocniczych, z drugiej strony mostu przygotowanych.

Z tego powodu będzie również na czas od 7 godziny rano 15 stycznia do 3 godziny po południu 16 stycznia ruch towarowy pomiędzy stacyami Stanisławowem i Cieżowem całkowicie wstrzymany.

— **Mianowanie.** Dyrektorem krajowego biura kolejowego w miejsce s. p. Kazimierza Zaleskiego zamianował Wydział krajowy na wezwanie posiedzenia p. Stanisława Kulakowskiego, inspektora kolei państwowych z Krakowa przydzielonego do służby przy Ministerstwie kolei żelaznych.

— **Komisja** budżetowa miejska wstawiła do budżetu na r. 1902 na cele szkolnictwa kwotę 1,312.653 K.

— **Damy orderu Krzyża gwiazdzistego,** zmarłe w ciągu 1901 r.: Ludwika Teresa, infantka hiszpańska, owdowiała księżna von Sessa; Marya Izabella hr. Trapani, księżna obu Sycylii, z domu Arcyksiężniczka Austrjacka; Felicya z hr. Starzeńskich hr. Mierowa; Marya z bar. Wenckheim hr. Lambert; Barbara hr. Brandis, z domu hr. Wehinitz i Tettau Kinsky; Adela bar. Beulwitz, z domu hr. Bussy; Aleksandra hr. Hunyady de Kéthely, z domu hr. Buol-Schauenstein; Matylda z bar. Lazarini hr. Blagay-Ursini; Kornelia bar. Majthény von Kesslőköed, z domu bar. Treuenfeld Vrints; Marya Mezö-Szeged Szegedy, z domu Székely Mailáth; Marya bar. Walters-

kirchen, z domu hr. Zich i Vásonykcö Zichy; Franciszka z hr. Szapáry bar. Wenckheim; Marya z Oleksowa Gniwoszów hr. Łażansky; Marya hr. Vasegg Arz, z domu hr. Vasegg Arz; Anna z hr. Forgach hr. Montecuccoli; Julia z hr. Erdödy hr. Trakoštjain Draskovic; Teresa z bar. Rudnyánszky hr. Ueberacker; Franciszka z Szára i Nagy Mihály hr. Szláray, z domu hr. Baththyány de Németh-Ujvár; Ksawera hr. Attems, z domu hr. Waldburg-Zeil-Wurzach; Franciszka z bar. Henneberg Spiegel hr. Auersperg; Gabryela z hr. Bray hr. Reehberg i Rothenlöwen; Paulina Szmrecsányi de Szmrecsány, z domu Szmrecsányi de Szmrecsány; Krystyna z hr. Hompesch-Bollheim hr. Yrsch; Matylda z hr. Bussy hr. Segur-Cabanac; Emilia z hr. Bussy hr. Wickenburg; Klementyna bar. Herbert-Ratkeal, pierwsza asystentka c. k. Terezyńskiego zgromadzenia szlacheckich dam na zanku praskim; Helena z Wehinitz i Tettau hr. Kinsky, z domu ks. Thurn i Taxis; Anna hr. Ferri, z domu bar. Bees i Chrostin; Wilhelmina z hr. Blankenstein hr. Véssey; Leontyna hr. Rumerskirch, z domu z Zimnej wody Leśniowska; Stefania hr. Huyn, z domu hr. Thurn-Valsassina.

— **W Związku naukowo-literackim** (ul. Trzeźnego Maja 5), odbędzie się we czwartek odczyt p. Stanisława Zdziańskiego „O poezji Bohdana Zaleskiego“. Początek o godzinie 8 wieczorem.

— **„Rodzina“.** Wydział centralny tego Towarzystwa podaje, iż z końcem III kwartału 1901 zapas kasowy wynosił w gotówce 6384 K. 94 h., w walorach zaś 206.500 K.

W IV kwartale wpłynęło gotówką 9170 K. 13 h., w walorach 8000 K. Razem tedy w gotówce 15.555 K. 7 h., w walorach 214.500 K., a wydano gotówką 9459 K. 66 h.; pozostaje zatem z końcem IV kwartału zapas w gotówce 6095 K. 41 h., w walorach 214.500 K., czyli ogółem 220.595 K. 41 h. A gdy z 1 stycznia majątek wynosił 208.031 K., powiększył się tedy o 12.564 K. 41 h.

W IV kwartale przyjęto 20 nowych członków, a to: w Bochni 3, w Gródku 1, we Lwowie 8, w Przemyślu 3, w Sokalu 5. W ostatnich 3 miesiącach z r. przybył 1 emeryt.

Na r. 1902 przyznano dla dzieci członków z rozmaitych oddziałów 650 K., tytułem datku na cele naukowe.

— **Szkoły średnie w Austrii.** Według ogłoszonej właśnie przez Ministerstwo wyznań i oświaty statystyki, jest w roku szkolnym 1901/2 w Austrii ogółem 215 gimnazjów i 107 szkół realnych. Liczba uczniów uczęszczających do gimnazjów wynosi 72.476, do szkół realnych zaś 37.412, ogółem uczęszcza do szkół średnich 109.888 uczniów.

Na Galieję przypada 33 gimnazjów i 7 Szkół realnych. Gimnazjów z językiem wykładowym polskim jest 28, Szkół realnych 7, z językiem ruskim wykładowym zaś są 3 gimnazya.

W r. 1900/1 utworzono czwarte gimnazjum w Krakowie. Gimnazjum polskie w Cieszynie otrzymało w r. 1900/1 siódmą, a gimnazjum w Buczaczu ósmą klasę.

W roku ubiegłym liczyły Szkoły realne: w Jarosławiu 4 klasy, w Krośnie 2 klasy, a w Tarnowie 5 klas.

— **W zakładzie ubezpieczenia robotników** od wypadków dla Galicji i Bukowiny we Lwowie zgłoszono w IV kwartale 1901 roku ogółem 626 wypadków.

Zakład zatłwił w tym czasie 758 spraw wypadkowych, a tytułem rent wypłacił w VI kwartale z r.:

Ascendentom 1106 K. 28 h., przemijającemu niezdolnym do zarobkowania 15.482 K. 67 h., stałe niezdolnym do zarobkowania 89.413 K. 67 h., wdowom 10.679 K. 20 h., sierotom 15.676 K. 14 h.

Tytułem odprawy wypłacił wdowom 504 K. — h., tytułem kosztów pogrzebu 469 K. — h., a tytułem kosztów dochodzenia wypadków 5848 K. 58 h. Wypłacono nadto wartość kapitałową rent — K. — h.

Ogółem wypłacił Zakład tytułem odszkodowań w ciągu IV kwartału 1901 r. 139.170 K. 54 h.

Na pokrycie wynagrodzenia rent powyższych i ich wartości kapitałowych wpłynęło od 1 czerwca do 30 grudnia 1901 tytułem premii ogółem: 380.290 k. 15 h.

— **Śmiertelny wypadek.** Ilko Wilezura, jadąc wczoraj po południu wozem naładowanym ceglami, spadł w niewytłómaczony na razie sposób za rogatką Zieloną pod kola wozu i odniósł tak znaczne obrażenia wewnętrzne, że w kilka minut po wypadku zakończył życie. Zawezwane pogotowie stacji ratunkowej znalazło go już trupem. Zwłoki odstawiono do kostnicy zakładu medycyny sądowej.

— **Ślub.** W sobotę, dnia 11 b. m. odbył się we Lwowie w kościele św. Maryi Magdalc ślub p. Mieczysława Strzebińskiego, starosty w Kamionce Strumiłowej, z panną Maryą Rylską, córką Stanisława i s. p. Stefani z Bronikowskich Rylskich. Po ślubie podejmowała całą drużynę weselną babka panny młodej, pani Zygmuntowa z Tchorznickich Rylska w apartamentach hotelu Georgera sutym obiadem, po którym państwo młodzi, żegnani przez całe towarzystwo weselne, odjechali na stały pobyt do Kamionki Strumiłowej.

— **Prezesem** Rady powiatowej w Ropczycach wybrano ks. Józefa Radoniewicza, proboszcza z Wielopola, zastępcą zaś p. Kazimierza Jankowskiego, dzierżawcę dóbr.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: w Gorycy, ks. Grzegorz Dyczkowski, gr. kat. proboszcz z Leśnik, w dekanacie brzeskim.

We Lwowie, Karol Gracka, em. starszy radca rachunkowy krajowej Dyrekcji skarbu i prezes Towarz. urzędników, w 70 roku życia; Władysław Fedorski, likwidator asekuracyjny, w 56 roku życia;

Tytus Erben, em. rewident wyższego sądu krajowego, w 85 roku życia.

W Stanisławowie, Ludwik Schneider, starszy dyrektor Zakładu karnego, w 49 roku życia.

W Deszniczy, dycecyi przemyskiej, ks. Dymitr Jadołsz, gr. kat. proboszcz, w 64 roku życia.

— **Nowe defraudacje** odkryto w magazynach kolejowych w Stanisławowie. Aresztowano magazyniera Janiczka i pośrednika żyda Halsbanda.

— **Rozbójniczy napad.** W Kobylówkach, w pow. trembowelskim, dnia 10 b. m. jakiś opryszek, który ukrył się był na plebanii, wykonał zamach morderezy na 75-letniego staruszkę, miejscowego gr. kat. proboszcza ks. Teofila Carewicza. Zbrodniarz zadał mu niebezpieczny cios nożem w gardło. Śledztwo jest w toku. Podejrzony pada na pewnego młodego parobka z Kobylówk, mieszkającego niedaleko probostwa.

— **Ofiara alkoholu.** Z Rohatyna donoszą nam: Mikołaj Czerniawy, właścianin z Hrehorowa, powracając onegdaj późno wieczorem z gorzelni w Oskreszniech do domu w stanie podochoconym, wpadł do rzeki Świerz i utonął.

— **Niebezpieczna zabawka.** Z Tarnobrzega donoszą nam: W czasie zabawy u właściciela młyna w Dzikowie, Wawrzyńca Skazy, jeden z parobków, nazwiskiem Jan Walter, strzelając w podochoconym stanie z rewolweru „na wiat“, trafił tak nieszczęśliwie Skazę w pierś, że słaba jest nadzieja utrzymania go przy życiu.

— **Samobójstwo.** W Stryju odebrał sobie onegdaj życie, wystrzałem z rewolweru skierowanym w skroń, Edward Mizgalski, subjekt handlowy. Przyczyna samobójstwa niewiadoma.

— **Pomnik** obrońcy Częstochowy ks. Kordeckiego, dłuta artystki-rzeźbiarki p. Toli Cęrtowiczowej stanie wkrótce w kościele OO. Paulinów na Skalec.

— **Wiec** akademików żydowskich odbędzie się w niedzielę w Krakowie. Na porządku dziennym obrad wiecu: 1. Uniwersytet ludowy; 2. stanowisko młodzieży żydowskiej w życiu, ruchu społecznym i politycznym; 3. Towarzystwo gimnastyczne.

— **Ponowna rozprawa** przeciw podoficerom Martenowi i Hicklowi, oskarżonym o zamordowanie rotmistrza Krosigka, odbędzie się przed sądem wojskowym w Gąbinie w pierwszej połowie lutego.

— **Ofiara** nierozsądnego zakładu padł porucznik 3 pułku ułanów w Poczdamie, Eichel-Szteiber. Podczas obiadu oficerskiego założył się mianowicie z kolegami, iż duszkiem wypije flaskę koniaku. Wypił ją w istocie i zakłód wygrał, ale natychmiast zachorował, a przeniesiony do swego mieszkania, w kilka godzin potem skonał wskutek zatrucia alkoholem.

Notatki literacko-artystyczne.

Najj. Pan — jak telegrafują z Wiednia — odwiedził wczoraj po południu pracownię artysty-malarza L. Horowitza i przez godzinę i kwadrans pozował artyście do portretu.

Z Akademii umiejętności w Krakowie. Komisya antropologiczna Akademii umiejętności w Krakowie odbyła w ostatnich czasach (12 listopada i 17 grudnia z r.) dwa posiedzenia, których owocem są uchwały obchodzące szeroki ogół polski. Oto na wniosek sekretarza działu etnologicznego prof. Zawilińskiego i na podstawie szeregowego planu, przedłożonego przez p. Włodzimierza Tetmajera, postanowiono przystąpić do ważnego wydawnictwa „Ubiórów ludu polskiego“, rozpoczynając od krakowskiego, do którego materiały obfite zebrał p. Wł. Tetmajer. Wydawnictwo to w formie dużej 4, pojawiać się będzie zeszytami, zawierającymi szereg tablic barwnych i czarnych i stosowny objaśniający tekst do rycin. Komitet wydawniczy tworzą pp.: Tetmajer, Udziela i Zawiliński. W roku bieżącym komisya w miarę środków rozpocznie to kosztowne wydawnictwo, licząc na poparcie ogółu i sympatyczne przyjęcie.

Oprócz tego uchwalono drukować w tomach „Materiałów“ komisji pozostałe po s. p. prof. Malinowskim materiały etnograficzne ze Spizu, prace etnograficzne pp. Al. Seloniego i St. Zdziańskiego, a materiały etnograficzne z Rusi Podkarpaciej, zebrane przez s. p. prof. Kopnickiego oddano do uporządkowania p. Bohdanowi Lepkiemu.

Komisya przyjęła nadto do druku w swoich wydawnictwach sprawozdanie dr. K. Hadaczka: „Z badań archeologicznych w dorzeczu Dniestru“

którego treść podał dr. P. Bienkowski, prof. archeologii klasycznej, oraz pracę antropologiczną dr. Wł. Olechnowicza: „O emmentaryzmu w Nowosiółkach” i sprawozdanie p. St. Czarnowskiego z poszukiwań archeologicznych w t. zw. Schroniskach na górze Okopy koło Ojeowa, przedstawione przez dr. Wł. Demetykiewicza, sekretarza działu antropologiczno-archeologicznego.

Uchwalono wreszcie wyrazić podziękowanie za dary nadesłane do zbiorów komisji, pp. St. Czarnowskiemu w Królestwie i St. Wardzińskiemu w Galicji.

(s. b.) **Opera.** Wiadomo, że najtrudniej walczyć ze wspomnieniami, zwłaszcza przyjemnymi. U nas walczyć musi z nimi każdy artysta, obejmujący partję Lohengrina po p. Bandrowskim, w którego repertuarze rola ta jest najlepszą i którego, zupełnie zresztą słusznie, publiczność nasza przyzwyczaiła się uważać za pierwowzór tej postaci, przynajmniej pomiędzy polskimi jej przedstawicielami. Wobec tego wiele już znaczy, że p. Guszalewiczowi udało się wczoraj zainteresować w partji tej publiczność i widocznie ją rozgrzać. Pewne braki były w grze i zakreśleniu całej postaci, której chyba nigdy nie udało się idealnie, za bardzo nadziemsko postawić nie można. Strona śpiewacka natomiast mogła zadowolić w zupełności. P. Guszalewicz zachował w rozwinięciu wielkiego swego głosu należytą miarę i miał, zwłaszcza w trzeciej i czwartej odsłonie, bardzo szczęśliwe chwile. Za opowiadanie o Gralu zbierał artysta żywe oklaski: odśpiewał je rzeczywiście bardzo ładnie, tak, że nawet chwilowe wypadnięcie z tonu nie zdołało osłabić ogólnego wrażenia tego pięknego ustępu.

Władysław Smoleński w ciągu ówczesnego wieku ogłaszał w rozmaitych wydawnictwach periodycznych rozprawy historyczno-krytyczne, które zwracały na siebie baczną uwagę szerokiego kręgu czytelników oraz grona badaczy przeszłości dziejów naszych. Umiał on studjum swoim, na pozór suchym, dla specjalistów jedynie przeznaczonym, nadawać niejednokrotnie formę pojętą, co w pracach tego rodzaju uważać musimy za czynnik nadzwyczaj dodatni, a nadto wszczepiał przekonanie, że wyniki swoje ogłasza na podstawie pilnych badań, że korzysta ze źródeł pierwszorzędnych: niewyzyskanych rękopisów, zapożyczonych druków.

Wszystkie te jednak żmudne prace, rozrzucone po rocznikach pism warszawskich, dopiero razem w 3 okazałe tomy zebrane, mogą dać przybliżone wyobrażenie o pożytecznej twórczości naukowej p. Smoleńskiego. Stało się to wreszcie w ostatnich czasach, stało się bardzo dobrze i szkoda tylko, że już dawniej studia historyka warszawskiego nie ukazywały się w handlu księgarskim w poszczególnych seryach, zwyczajem przyjętym u nas powszechnie.

Tom pierwszy „Pism historycznych” Władysława Smoleńskiego wypełniły w najważniejszej części studia poświęcone szlachcie. Znalazły się też tutaj rozprawy: „Szlachta w świetle własnych opinii”, dodajmy od razu, że były one — rzecz prosta — dla uherbowanych bardzo przychylne; dalej „Szlachta w świetle opinii XVIII wieku”, kiedy to chwiał się poczęły dawne podstawy, hydra krytyki ustroju szlacheckiego coraz wyżej i śmielej podnosiła głowę. Jędrzej Zamojski z całą otwartością pisał o prawnych skutkach małżeństwa szlacheckiego z mieszczaninem lub chłopem, a wiekopomna konstytucja 3 maja na każdej karcie odzwierciedla wdzierające się do nas podmuchy liberalnego Zachodu; „Mazowiecka szlachta w poddaństwie proboszczów płockich” — cenny i charakterystyczny przyczynek dla prawa państwowego polskiego; wreszcie „Drobna szlachta w Królestwie polskim”, rzecz napisana kapitalnie, malująca barwnie stosunki gospodarskie i rodzinne owego krociowego chłopa-człowieka, które z Mazowsza rozplywały się po kresach dalekich, niosąc wszędzie wiekowe przesady swoje i uprzedzenia. Niemniej ciekawe szczegóły znajdujemy w drobniejszych rozprawach: „Przyczyna upadku kodeksu Zamojskiego”; Jędrzeja Świąckiego „Opis Mazowsza”; „Wiara w życie społeczeństwa polskiego”; „Książka Marek, endotwórcą i prorok konfederacji barskiej”; „Onufry Korytyński” i t. d.

W tomie drugim „Pism historycznych” zajmuje się autor przeważnie rozwojem umysłowym i szkolnictwem. Przeczytawszy z niekłamaniem zaciekawieniem studjum o „Towarzystwie naukowym i literackim w Polsce w XVIII wieku”, oraz rzecz o kalendarzach w Polsce w temże stuleciu, przechodzimy do dziejów szkolnictwa i oświaty, które rozpoczyna doskonała praca p. t. „Żywoty zachowawcze i Komisja edukacyjna”. Zaraz z następującej rozprawki dowiadujemy się o mało ogółowi znanej polskiej Szkole orientalnej w Stambule, założonej nad Bosforem przez Stanisława Augusta w r. 1766 i istniejącej z przerwami po r. 1795. Tom uzupełniają: „Stan i sprawa żydów polskich XVIII wieku”, oraz dwie prace związane z imieniem Hugona Kołłątaja. Szczególniej na wyróżnienie zasługuje tu „Kuznica Kołłątajowska”, a w niej sylwetki kanonika Jezierskiego, Trebickiego, Dmochowskiego, Konopki, Dembowskiego i innych.

Tom trzeci i na razie ostatni rozpoczynają bezstronne studia krytyczne takich dzieł, jak Korzona „Dzieje wewnętrzne Polski za Stani-

śława Augusta”, lub Miakotina „Sprawa włościańska w Polsce w wieku XVIII”. Każdemu poznać radziomy szkie „Czasy Stanisława Augusta w powieściach Kraszewskiego”, oraz rzecz o rządach pruskich na ziemiach polskich od 1793—1807 roku. Rozprawa „Szkoly historyczne” i drobniejszy szkie „Nauczanie historii polskiej” wywoływały w swoim czasie różnorodne sądy i uwagi. Działalność naukową Walerjana Kalinki i Kazimierza Jarochońskiego ocenia Smoleński w dwóch wyczerpujących studiach.

Ogólne wrażenie po przeczytaniu trzech tomów „Pism historycznych” Smoleńskiego wypadnie dla autora nadzwyczaj pochlebnie. Kończymy też niniejszy przegląd słowami wybitnego jego kolegi p. Aleksandra Rembowskiego:

„Zdolność obserwowania skomplikowanych lub pozornych taktów, jasne zdawanie sobie sprawy z konsekwencji politycznych, jakie pewien fakt wywarł na społeczeństwo i na rozwój jego dziejowy, nie opuszczały nigdy Smoleńskiego. Mimo pięknego, jędrnego języka, mimo płomienistych przekonań, Smoleński odtwarzając prawdy XVIII stulecia w Polsce, nie zszedł nigdy z drogi trzeźwych i chłodnych rozumowań i nie uczuwał skłonności do paradoksalnych wnioskowań. Również okazał się on wrogiem propagowania doktryn jakiegokolwiek pod płaszczykiem historii. Uważając dążenie do prawdy za przewodnie w pracy historycznej, nie sprzeniewierzył mu się ani razu i nie kusił się ani o piętnowania, ani o apoteozowania faktów, prądów czyli ludzi, gwoli zadosyćuczynieniu swym osobistym przekonaniom. W studiach Smoleńskiego tkwi zdrowe i pożyteczne naukowe ziarno. Przedewszystkiem wiek XVIII oświetlają nam one w sposób pouczający i gruntowny, a zdobywają przekonania swem przedmiotowym rozumowaniem, wolnym od wszelkich tendencji. Studja Smoleńskiego pozyskają też niewątpliwie w literaturze historycznej polskiej zaszczytne stanowisko, jakie należy się pracom rzetelnie naukowym”.

„**Theodora**”, sławny dramat Wiktoryna Sardou, został obecnie wznowiony w Paryżu. Rolę pięknej cesarzowej wschodniej grała pani Sara Bernhardt, która ją przed laty stworzyła.

Sara Bernhardt ma wystąpić w teatrze królewskim w Berlinie; w tym celu — jak donoszą dzienniki berlińskie — toczą się układy między artystką a intendenturą teatrów dworskich.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we środę, po raz trzeci „Simplifyusz”, operetka w 3 aktach Jana Straussa.

We czwartek po raz ósmy „Cyganeria”, opera w 4 aktach G. Pucciniego. Występ Ireny Bohussówny.

W piątek po raz pierwszy „Zagadka”, sztuka w 2 aktach Pawła Hervieux; — po raz pierwszy „Goście”, epilog dramatyczny w 1 akcie Stanisława Przybyszewskiego — i po raz pierwszy znawienie „Nikt mnie nie zna”, komedia w 1 akcie Aleksandra hr. Fredry (ojca).

GOSPODARSTWO I HANDEL

Regulacja Dunajca. Komisja, złożona z delegatów austriackich i węgierskich, zajęła się w lecie r. z. w Czerwonym Klasztorze ustanowieniem programu prac pomiarowych na granicznej przetrzeni Dunajca między ujściem Białki a Czerwonym Klasztorzem. W myśl spisanej przy tej sposobności protokołu, rozpoczęli obustronni urzędnicy techniczni pomiary, które posłużą obecnie w ciągu zimy do opracowania projektu dla ostatecznego zaś ustanowienia szczegółów projektu i wniosków, zmierzających do urzędzienia zamierzonej regulacji, ma się zebrać ponownie komisja na wiosnę roku bieżącego.

Pomiar i opracowanie projektu regulacji Białki tatrzańskiej odroczone zostały do czasu sporządzenia planu granicy między Galicyą a Węgrami — plan ten musi bowiem służyć za podstawę pomiarów i projektu.

Przedwstępna koncesja. Ministerstwo kolei żelaznych udzieliło na przeciąg jednego roku zezwolenia autoryzowanemu inżynierowi budowlanemu we Lwowie, Antoniemu Fleischnerowi w spółce z przemysłowcem S. Grünfeldem w Porochach na przedwzięcie technicznych prac przedwstępnych celem wybudowania wąskotorowej względnie o normalnym torze kolei lokalnej ze Stanisławowa przez Bohorodeczany, Dzwiniarz i Solotwinę do Poroh.

Wiedeń, 15 stycznia. Na posiedzeniu komisji dla spraw taryfowych państwowej Rady przemysłowej przyjęto po referacie p. Kolischera jednogłośnie wnioski przez niego u-

czynione. Wnioski te zmierzają: 1) do uzyskania możliwie najlepszych taryfowo-politycznych urządzeń z Węgrami, w każdym zaś wypadku takich, których postanowienia nie przekraczałyby artykułów XV i XVI postanowień ostatecznego protokołu taryfy handlowej z Niemcami; 2) do zniesienia rozporządzenia wydanego przez Ministerstwo kolejowe w porozumieniu z Ministerstwem handlu w dniu 22 września 1899 r. o kolejnictwie, szczególnie zaś §. 2 tego postanowienia, zawierają one bowiem połączenia taryfowe, narażające na straty austriacką gospodarkę społeczną; 3) następną rezolucją orzeka, że zupełną swobodę na polu taryf kolejowych może mieć Austria tylko wtedy, gdy wielkie arterye kolejowe będą podobnie, jak to ma miejsce w innych państwach, w rękach Państwa, tak, jak to zalecono wyraźnie w uchwałach Rady przemysłowej z dnia 7 maja 1901 roku; każde opóźnienie w pozyskaniu tych wielkich arterji kolejowych dla Państwa, osłabia stanowisko Austrii; 4) czwarty wniosek domaga się stanowczego działania w tym kierunku, aby zniesiono węgierski podatek transportowy na Dunaju w myśl odpowiednich postanowień prawa międzynarodowego.

Na najbliższym posiedzeniu komisji będzie p. Kolischera referował o taryfowo-politycznych stosunkach z Niemcami i innemi państwami.

Na wniosek p. Kolischera referat o przemysle spirytusowym oddano członkowi Rady p. L. Baczewskiemu.

Wiedeń, 15 stycznia. Cukier (spokojnie) 17-70 do ——. Spirytus (bez zmiany) 35— do ——. Nafta niezmienną.

Wiedeń, 15 stycznia. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.) Pszenica na jesień —— do ——. Pszenica na wiosnę 9-44 do 9-45. Pszenica na maj-czerwiec —— do ——. Żyto na jesień —— do ——. Żyto na wiosnę 7-88 do 7-89. Kukurudza na lipiec-sierpień —— do ——. Kukurudza na sierpień-wrzesień —— do ——. Kukurudza na wiosnę —— do ——. Kukurudza na maj-czerwiec 5-76 do 5-77. Owies na wiosnę 8-78 do 8-79. Owies na maj-czerwiec —— do ——. Owies na jesień —— do ——. Rzepak na sierpień-wrzesień 12-45 do 12-60. Rzepak na wrzesień-październik —— do ——. Rzepak na styczeń-luty —— do ——. Olej rzepakowy na styczeń-kwiecień —— do ——.

Usposobienie: silne. — Pogoda: piękna, mroz.

Budapeszt, 15 stycznia. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.) Pszenica na maj —— do ——. Pszenica na październik 8-41 do 8-42. Pszenica na kwiecień 9-24 do 9-25. Żyto na październik 7-60 do 7-61. Żyto na kwiecień 7-50 do 7-51. Owies na październik —— do ——. Kukurudza na sierpień —— do ——. Kukurudza na październik —— do ——. Kukurudza na maj 5-45 do 5-46. Rzepak na sierpień 12-30 do 12-40.

Oferty na pszenicę: mierne. — Chęć kupna: rezerwowana. — Usposobienie: lepsze. — Pogoda: mroz.

Paryż, 15 stycznia. Trzyprocentowa renta 100-35, Mąka 27-90.

Targ zbożowy.

Lwów, 15 stycznia. Waluta koronowa. Cena za 50 kg. loco Lwów. Pszenica gotowa 7-90 do 8-10, pszenica na termin 7-80 do 8—, żyto gotowe 6-30 do 6-30, żyto na termin 6-30 do 6-50, owies obroczy stary 6-60 do 6-80, owies na termin 6-40 do 6-60, jęczmień pastewny 5-25 do 5-75, jęczmień browarniczy 6-50 do 7—, rzepak 13-50 do 14—, lnianka 10-75 do 11-25, groch pastewny 6-75 do 7-50, groch do gotowania 7-75 do 12—, wyka 6-75 do 7-25, nasienie lniane —— do ——, nasienie konopne —— do ——, bób —— do ——, bobik 5-80 do 6-10, hreczka 6-50 do 6-75, koniuczyna czerwoną galicyjską 48— do 60—, koniuczyna biała 45— do 75—, koniuczyna szwedzka 50— do 78—, tymotka 26— do 35—, kukurudza gotowa 5-75 do 6—, kukurudza nowa 5-50 do 5-80, chmiel stary gotowy —— do ——.

Spirytus loco za 50 litr. gotowy paritas Tarnopol 16— do 16-25, za 50 litr. paritas Tarnopol na termin 15-50 do 15-75, waranty —— do ——.

Usposobienie: Co do pszenicy, owsa i koniuczyny lepsze.

Wiedeń, 15 stycznia. (Targ na nierogaciznę). Spędzono sztuk 11,353, które płacono: prima od 85 do 87, wyjątkowo 88, średnie i stare od 76 do 82, lekkie od 70 do 75; prosięta od 70 do 78 halerzy za kilogram żywej wagi.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął w niedzielę P. Prezydenta Ministrów dr. Koerbera, a w poniedziałek P. Ministra spraw zagranicznych hr. Gofuchowskiego na osobnych posłuchaniach.

Z Wiednia donoszą, że wczoraj pod przewodnictwem Najj. Pana odbyła się w Zamku cesarskim narada wojskowa, w której wzięli udział: Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand, P. Minister wojny generał kawaleryi baron Krieghammer, szef sztabu generalnego baron Beck i inspektorowie armii.

Z powodu śmierci posła meksykańskiego w Wiedniu, s. p. Don Jose de Teresa y Miranda, Najj. Pan wysłał telegram kondolencyjny do rządu meksykańskiego.

P. Prezydent Ministrów dr. Koerber odbył wczoraj dłuższą konferencję z p. Pradem w sprawie ugody czesko-niemieckiej.

Dzienniki twierdzą, że, jak słyhać Rada państwa zostanie zwołaną dopiero z końcem b. m. (28 b. m.), kiedy komisja budżetowa ukończy już swoje prace. Spodziewają się, że budżet gotowy będzie już około niedzieli kwietnej. Oprócz budżetu miałyby być załatwione do Świąt Wielkanocnych: ustawa o poborze rekrutów i koleje bośniackie. — Po Świątach Wielkanocnych mogłyby być zwołane sejmy krajowe.

Marszałek krajowy Czech, ks. Lobkowitz przyjęty był w poniedziałek na audyencji przez Najj. Pana. Następnie konferował z P. Prezesem gabinetu dr. Koerberem i z P. Ministrem Rezekiem.

Dzisiaj w okręgu trutnowskim w Czechach odbywa się wybór uzupełniającej do Rady państwa, który zdecyduje o losach dr. Wolfa. Onegdaj stanął on przed wyborcami w Trutnowie; jednakże nie miał odwagi stanąć na publicznym zgromadzeniu i zwołał wyborców zaproszeniami. Wolf o niczem innym nie mówił, jak tylko o swojej aferze z p. Seidl i prosił wyborców, aby mu wybaczili popełniony błąd, przeczem dał do zrozumienia, że tylko szczególne poczucie delikatności nie pozwala wyjawiać mu całej prawdy, którą w wysokim stopniu skompromitowała p. Seidla.

Wyborcy jednogłośnie uchwalili jego kandydaturę. Na zgromadzeniu było obecnych około 600 osób.

Deutsch Nation. Corresp. donosiła, że prof. Seidl usunięty został z posady nauczyciela przy instytucji agronomicznej, ale następnie zasięgnięta informacja u prof. Seidla, który temu zaprzeczył.

Według dzienników, widziano Schoenerera, jadącego koleją razem z państwem Seidlami i żywo z nimi naradzającego się. Dzienniki twierdzą, że to Schoenerer prowadzi agitację przeciw Wolfowi i obawiając się jego pozycji i wpływu w stronnictwie, wydobyl na jaw całą aferę z Seidlami i Tschanem.

Z Halli donoszą, że rektor tamtejszego Uniwersytetu w wykonaniu uchwały senatu, zarządził rozwiązanie wszystkich nieniemieckich stowarzyszeń studenckich. Depesza dodaje, iż stało się to wskutek zaszczytów ostatnich czasów polskich i czeskich demonstracyj.

Prezes gabinetu węgierskiego Szell, który, jak wiadomo, przebył onegdaj w Wiedniu operację, według wydanego biuletynu ma się znacznie lepiej.

Na posiedzeniu komisji finansowej Izby posłów sejmu węgierskiego, minister honwedów baron Fejervary oświadczył między innymi, że projekt ustawy w sprawie nowej wojskowej procedury karnej będzie już za kilka miesięcy wykończony w Ministerstwie wojny, poczem zostanie przedłożony Ministerstwu sprawiedliwości w Wiedniu i Budapeszczu. — Co do pojedynków, zaznaczył Minister, że komendanci oddziałów wojskowych otrzymali w ostatnich czasach rozkaz, aby w granicach swej kompetencji oddziaływali na zmniejszenie się liczby pojedynków. Manii pojedynków hołduje zresztą w pierwszym rzędzie stan cywilny a nie wojskowy. Minister może to potwierdzić doświadczeniem z własnego życia. W ciągu czterdziestoletniej swej służby wojskowej nie miał on ani jednego pojedynku; dopiero, gdy działalność swoją musiał rozszerzyć także w

Izbie posłów, został zawikłany w afery pojedynczo. (Wesołość). Oficerowie rezerwowi podlegają naturalnie przepisom, obowiązującym oficerów wojska czynnego i pod tym względem nie można czynić żadnej różnicy.

Według informacji z wiarygodnego źródła, cesarza Wilhelma zastępować będzie na uroczystościach koronacyjnych w Londynie książę Henryk pruski.

Oficyalna depecha z Belgradu zaprzecza obiegającym za granicą pogłoskom o poważnej chorobie króla Aleksandra i o wielkich trudnościach finansowych Serbii. Wieściom o chorobie króla zadaje kłam obecność jego na onegdajszym balu w pałacu królewskim, na który otrzymało zaproszenie około 600 osób, co się zaś tyczy rzekomych trudności finansowych, to są one wymysłem pewnych kół, którym zależy na tem, aby stan kraju przedstawiać w świetle jak najmniej korzystnym. Wprawdzie minister skarbu Popowicz bawił w tych dniach w Wiedniu celem zawarcia układu o pożyczkę, nie można wszakże z tego wnioskować, iż skarb serbski znajduje się w położeniu „rozpacziwym“, jak to podoba się rozgłaszać niektórym dziennikom.

Król Chrystyan duński wystosował pismo do althingu islandzkiego, zwołujące go na sesję nadzwyczajną w dniu 26 lipca. Król wyraża gotowość do zadośćuczynienia żądaniom narodu islandzkiego, co do zmiany ustawy konstytucyjnej. Dla Islandyi będzie wyznaczony osobny minister, a rezydencja ministerium islandzkiego przeniesiona będzie z Kopenhagi do Rejkiawiku.

We Francyi, dochód ogólny z podatków pośrednich (konsumcyjnych) przyniósł w r. 1901 o 111 milionów mniej, niż był preliminowany. Jest to przeważnie rezultat przeprowadzonych reform w opodatkowaniu napojów gorących i cukru.

Z Algieru donoszą, że stu Marokańczyków przekroczyło granicę algierską i zburzyło linię telefoniczną na przestrzeni kilku kilometrów. Oddział legii cudzoziemskiej pod dowództwem Duveyriera uderzył na najeźdźców, którzy stawili naprzód gwałtowny opór, a przekonawszy się, że nie poddają wojsku europejskiemu, zbiegli w popłochu. W rękach francuskich zostało 42 jeńców.

Angielskie dzienniki liberalne nie są zadowolone z mowy, wygłoszonej w d. 8 b. m. w Johannesburgu przez naczelnego komisarza angielskiego w Afryce-południowej, Milnera, który zalecał ukończenie wojny drogą fizycznego gwałtu, bez uciekania się do układów pokojowych. Dzienniki te piszą: Jeżeli Milner powiada, że względność i pojedynkowość są na miejscu jedynie w obec tych, którzy się poddają, nie można zaś dobrodziejstwami darzyć upartych, za teorię podobną, nie wzięłyby odpowiedzialności ani lord Rosebery, ani żaden liberalny mąż stanu w Anglii.

Do rządu samodzielnych państw, przybyło w ostatnich czasach nowe: Wyspa Kuba, która zorganizowana została jako republika, ale pod patronatem Stanów Zjednoczonych. Pierwszym prezydentem kubańskiej republiki wybrał sejm kubański za zgodą Ameryki, — jak wiadomo — byłego naczelnika junty rewolucyjnej Tomasza Estrado Palmę. Współzawodnikiem jego był Bartolomeo Maso, któremu jednak rząd Stanów Zjednoczonych nie sprzyjał z powodu, że Maso parł do zupełnej niezawisłości Kuby. Palma również opieki Stanów nad Kubą nie pragnął, był jednak praktyczniejszy. Widząc, że Ameryka od pretensji swych do Kuby nie odstąpi i w razie uporu ostatecznie wyspę zagarnie, wybrał z dwójga złego mniejsze i to zjednało mu w Waszyngtonie sympatyę. Urząd swój obejmie Palma dnia 24 lutego r. b.

Kuba zobowiązała się w obec Ameryki do następujących ustępstw: nie wolno jej zawierać z zagranicznymi państwami traktatu, któryby zagrażał „niepodległości“ nowej republiki; — nie wolno jej zaciągać długów, na których pokrycie nie wystarczą bieżące dochody; — Ameryce przysługuje prawo interwencji i wolno jej mieć w kilku nadmorskich miastach wyspy załogi.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 15 stycznia. (Tel. pryw.). Stronictwo konserwatywne odbyło wczoraj zebranie klubowe przy licznych udziałach członków. Toczyła się dyskusja o położeniu politycznym w kraju. Referował sprawę p. Leopold Jaworski. Mowca zaznaczył, że wszyscy

rozumieją, iż w jedynym polskim Sejmie musiała być przecież poruszona sprawa wrzesińska. Dobrze się stało, że Sejm nie powziął żadnej uchwały w tej sprawie, bo uchwała taka byłaby nielegalną. A należy nam unikać nawet pozorów nielegalności. bo mogłyby się one przeciw nam zwrócić. Osobiście byłby mowca z pewnością wolał, gdyby któryś z wybitnych posłów był w ciągu dyskusji nad projektem budżetowym mówił o tej sprawie i napiętnował ją, a inni posłowie zadokumentowali, że się z tem solidaryzują.

Przechodząc do spraw administracyjnych programu, nakreślonego przez P. Marszałka krajowego, hr. Potockiego, podniósł mowca, że zajętego przez P. Marszałka stanowiska w sprawie reformy gminnej i administracyjnej nie może podzielać stronnictwo, do którego należy mowca. Mowca uznaje, że stanowisko P. Marszałka w tej sprawie może być dla państwa potrzebne dla przewodniczącego każdego ciała ustawodawczego rezerwa. — Mowca stwierdza, że stanowisko Pana Marszałka hr. Potockiego różni się znacznie od tego, jakie zajmował P. Marszałek krajowy na poprzednich sesjach Sejmu. Następnie omawiał p. Władysław Jaworski partyę sejmową, opowiadał obszernie o przebiegu wyboru członka Wydziału krajowego z kurii miejskiej, przyczem zaznaczył, że wybór posła Romanowicza na członka Wydziału jest ze względów rzeczowych korzystnym. Poseł Romanowicz bowiem przez czas, w którym zasiadał jako członek w Wydziale krajowym złożył dowody pracowitości i wybitnego znanstwa spraw krajowych, co przyczyną ma jego najciężsi przeciwnicy polityczni. Przy wyborach do Wydziału krajowego, kierowali się zaś posłowie krakowscy względami na potrzeby kraju. Następnie rozwinęła się ożywiona dyskusja, w której brało udział kilkunastu mowców, między nimi posłowie krakowscy.

Prof. Stanisław Krzyżanowski, podniósł, że należy się wszystkim wystrzeżać, co nadawałoby występowaniu Polaków przeciw Niemcom charakter walki rasowej. Co do artykułów niemieckich, bez których obejść się nie można, powinno się pobierać je z południowych Niemiec. Siłę ducha należy nam wyteżyć w walce o poprawienie bytu ekonomicznego i narodowego; to jest droga do zwycięstwa, a nie przemijające demonastracje. W dalszym ciągu dyskusji pan Wacław Anczyca omawiał działalność kongregacji kupieckiej w kierunku wyzwolenia się ze stosunków handlowych z Niemcami.

P. Antoni Górski wniosł, by klub konserwatywny przez delegatów (których też zaraz wybrano) wziął udział w tej akeyi.

Na następnym posiedzeniu p. Leo wygłosi referat o sytuacji finansowej kraju.

Kraków, 15 stycznia. (Tel. pryw.). Dziś o godzinie 12 po południu ukończono wybory z kół 1. komisji szacunkowej podatku osobistego-dochodowego. Członkiem komisji wybrano p. Rafała Landaua, zastępcą p. Wacława Anczyca, właściciela drukarni.

Wiedeń, 15 stycznia. Na podstawie statutu stałej komisji dla statystyki ruchu handlowego z zagranicą zamianował P. Minister handlu na najbliższe sześć lat następujących członków tej komisji z Galicji: Leopold Baczewski, Lwów; dr. Artur Benis, Kraków; Wojciech Biechoński, Gorlice; baron Karol Czecz, Kraków; Tadeusz Epstein, Kraków; Józef Falter, Kraków; Michał Garapich w Żebrowie; Henryk Kolischer, Czerlany; Bernard Liban, Podgórze; Edward Marynowski, Lwów; Stefan Moysa Rosochacki, Rudniki; Piepes-Poratyński, Lwów; Juliusz Siegler i d'Eberswald, Krzeszowice. — Tym samym zamianował równocześnie P. Minister handlu członkami stałej komisji dla statystyki handlowej obrotu pośredniczącego.

Wiedeń, 15 stycznia. Wiener Ztg. ogłasza: P. Minister sprawiedliwości zamianował adjunkta sądowego dr. Tadeusza Mareckiego w Grybowie zastępcą prokuratora państwa w Wadowicach.

P. Minister handlu zamianował członkiem komisji dla statystyki obrotu handlowego z zagranicą Jakóba br. Romaszka, właściciela dóbr w Horodence.

Wiedeń, 15 stycznia. Komisja budżetowa Izby posłów zebrała się dziś o 11 przed południem; na porządku dziennym budżet szkół przemysłowych.

Trutnow, 15 stycznia. Z poszczególnych miejscowości okręgu wyborczego, w których odbywają się dziś wybory uzupełniające do Rady państwa z powodu złożenia mandatu przez Wolfa, nadeszły następujące rezultaty:

Grulich: Oddano 208 głosów. Wolf 148, kandydat niemiecko-postępowy dr. Bachmann 53, kandydat czeski dr. Cisek 7.

Politz: Oddano 159 głosów. Kandydat czeski dr. Cisek 158, dr. Bachmann 1.

Oberlangenau: Oddano 70 głosów, 2 unieważnione; Wolf 41, Bachmann 27.

Mittellangena u: Oddano 59 głosów; Wolf 25, Bachmann 34.

Unterlangena u: oddano 115 głosów, 2 kartki próżne, Wolf 80, Bachmann 33.

Hnewin, (Brux) 15 stycznia. Wczoraj w południe woda załała szyb „Jupiter“. Ze stu szesnastu robotników, zajętych w tym szybie, brakuje 43, a między brakującymi znajduje się także kierownik kopalni, inżynier Binder i starszy inżynier Seemann. Z powodu wysokiego stanu wody dostęp do szybu jest uniemożliwiony i niepodobna w skutek tego wydobyć z szybu zalanych tam robotników.

Hnewin, (Brux) 15 stycznia. Stan wody w szybie „Jupiter“ spadł w ciągu nocy o 1 metr; pomimo tego przystęp do szybu jest jeszcze nie możliwy. Dziś przed południem przybył tu Namiestnik Czech, hr. Coudenhove.

Hnewin, (Brux) 15 stycznia. Wszelka pomoc dla zatopionych górników jest nie możliwa, wskutek czego prawdopodobnie nie ujdą z życiem.

Warszawa, 15 stycznia. (Tel. pryw.). Do jednego z pokoi w pewnym pensjonacie przy ul. Marszałkowskiej zajęto onegdaj dwoje młodych ludzi. Z rana młody człowiek wystąpił list pod adresem p. Eugeniusza Strzeżkowskiego właściciela cukrowni i majątku ziemskiego, na którym gospodarował jego 23 letni syn. Syn ten był właśnie autorem tego listu, w którym zawiadamia, że pozabawia się życia i przeprasza ojca za zmarwienie, jakie mu sprawia. Gdy ojciec niezwłocznie po otrzymaniu listu przybył o godzinie 12 w południe na ulicę Marszałkowską i gdy zaczął dobijać się do zamkniętych drzwi pokoju, odpowiedzią było 8 strzałów. Zastano oboje bez życia. Towarzystką Ed. Strzeżkowskiego była chórzystka teatru Nowości, Franciszka Witkowska, licząca 19 lat. Trupom obojga sączyła się jeszcze krew z czoła. Oględziny lekarskie stwierdziły u Strzeżkowskiego ranę nad okiem prawem, a u Witkowskiej dwukrotną ranę na lewej skroni. Przyczyna samobójstwa niewiadoma.

Poznań, 15 stycznia. (Tel. pryw.) Dzisiejszy *Dziennik Poznański* zamieszcza nowy plan nauki szkolnej dla dzieci I. i II. klasy we Wrześni, wygotowany na bieżący kwartał. W poniedziałek rano jest 5 lekcji, od 8 do 1 godz. Ostatnia lekcja zapisana jest w planie jako „Nachsitzen“ (areszt); po południu od godz. 2 do 4. Tak samo we czwartek, wtorek i piątek rano 5 lekcji, a lekcje od godz. 11 do 1 napisane są jako „Nachsitzen“ (areszt); po południu dwie lekcje od 2—4. W sobotę z rana 5 lekcji znowu od 11 do 1 „Nachsitzen“; czyli razem 8 lekcji w tygodniu, zapisanych jest jako areszt. O godz. 1 po południu kończy się nauka, a już o 2 w niektóre dni muszą być dzieci znowu w szkole. We środę jest 4 godziny, w sobotę 5, a w inne dni 7 godzin nauki.

Berlin, 15 stycznia. Biuro Wolfa donosi, iż po zasięgnięciu dokładnych informacji, może stwierdzić, iż w Berlinie wcale nie o tem nie wiadomo, jakoby br. Senden Bibram wyjechał do Londynu w jakiejś specjalnej misji politycznej. Baron, jak to czyni corocznie, także i w tym roku, wyjechał do Anglii celem spotkania się ze swymi przyjaciółmi, sportowcami.

Petersburg, 15 stycznia. Dyrektor podatków bezpośrednich Markow mianowany został członkiem Rady państwa. Oprócz tego radca stanu w Radzie państwa Solski otrzymał najwyższe uznanie i tytuł hrabiowski. Najwyższe uznanie otrzymał dalej: sekretarz stanu Durnowo; senator Semenow i Plewe otrzymali order Aleksandra Newskiego, tajny radca Gilkin, gubernator Finlandyi gen. Bobrikow i generał piechoty Rebruder otrzymali order św. Włodzimierza I. klasy. Członkami Rady państwa mianowani tajni radcy Kobeko i Janowski, jakoteż senatorowie Berwick i Szydłowski. Ci ostatni otrzymali także najw. pochwałę.

Władywostok, 15 stycznia. Po raz pierwszy otwarto tu wczoraj giełdę.

Paryż, 15 stycznia. Senat i Izba deputowanych rozpoczęła na nowo obrady. Prezesem Izby deputowanych wybrano ponownie Deschanela, który na 307 głosujących otrzymał 288 głosów.

Paryż, 15 stycznia. Dzienniki donoszą, że zamierzone jest wystąpienie władz, przeciw kilku członkom Zakonu Jezuitów w Paryżu, z powodu naruszenia postanowień ustawy o kongregacjach. Także przeciw członkom Zakonu Jezuitów w Lyonie, Bordeaux i Marsylii zarządono śledztwo.

Paryż, 15 stycznia. Agencja Havasa donosi z Barcelony: Rozruchy wśród robotników wzmagają się. Strajkujący robotnicy napadli z nożami, rewolwerami na fabryki i usiłovali zniszczyć warstwy. Robotnicy hutniczy postanowili wytrwać w strajku, z pomocą zagranicę będą oni mogli utrzymać strajk, jak się zdaje, przez 6 miesięcy.

Algier, 15 stycznia. Maks. Regis został wczoraj przed południem aresztowany, celem odsiedzenia 3 lat kary za niezapłacone grzywny, na które został skazany w rozmaitych procesach o oszczerstwo.

Barcelona, 15 stycznia. Właściciele fabryk tutejszych wystosowali do senatorów i deputowanych memoriał, w którym oświadczają, że po raz ostatni apelują do robotników i że jutro pragną rozpocząć ruch w fabrykach na zasadzie 10 godzinnego czasu pracy i uwzględnienia słusznych zażaleń robotników. Jeżeliby atoli strejk trwał dalej, zamkną fabryki i opuszczą kraj, aby udać się za granicę i tam szukać opieki dla swej pracy.

Londyn, 15 stycznia. Asynith wygłosił wczoraj w Henley mowę, w której wychwalał armię angielską, powiadając, że każdy naród mógłby być dumny z takich dzielnych żołnierzy, jak angielscy.

Londyn, 15 stycznia. Przybył tu niemiecki wiceadmirał baron Senden-Bibram i przyjęty przez króla Edwarda wręczył królowi pismo odręczne od cesarza Wilhelma.

Nowy Jork, 15 stycznia. Do dzienników tutejszych donoszą z Caracas, iż wojska rządowe w bliskości San Carlos pobity na głowę dowódcę powstańców, którzy podnieśli się przeciw prezydentowi Castro.

Wypadki w Chinach.

Londyn, 15 stycznia. Standard donosi z Shanghaju, że jak słyhać Rosyja jeszcze przed śmiercią Li-Hun-Czanga miała sobie zapewnić koncesję w okręgu Nanwal, na południowy wschód od Shanghaju w pobliżu Jangtse.

Hong-Kong, 15 stycznia. Biuro Reutersa donosi: Na kanale Tanczau rzeki Zachodniej ostrzeliwali chińscy żołnierze angielski okręt „Malling“. Misyonarz George, który jako podróżny był na tym okręcie, otrzymał postrzał w nogę.

Podbój Transvaalu.

Londyn, 15 stycznia. Times wspominając o przybyciu do Londynu wiceadmirała niemieckiego barona Senden-Bibrama, pisze, iż baron ten w chwilach, kiedy między Anglią a Niemcami istniało polityczne napięcie, zjawiał się naraz w Londynie w specjalnej misji. W r. 1896 po znanym telegramie cesarza Wilhelma do prezydenta Transvaalu Krügera, bar. Senden-Bibram przybył do Anglii z bardzo serdecznym listem do królowej Wiktorii. Wówczas udało się mu zastrzeć przykre wrażenie, jakie w wyższych kołach angielskich wywołał ów telegram cesarza Wilhelma.

Melbourne, 15 stycznia. W parlamencie związkowym Australii przedłożył prezydent ministrów związku australskiego rezolucję, w której wyrażone jest oburzenie z powodu obelg i zarzutów, z jakimi wystąpiła prasa europejska, oskarżając Anglię o nieudolność w prowadzeniu wojny. Australia gotowa jest Anglii, jako swemu krajowi ojczystemu pospieszyć z pomocą, jakiej tylko potrzebuje i czynem okazać swą sympatyę i zaprotestować przeciw atakom na Anglię. Rezolucję tę parlament australski jednogłośnie uchwalił.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 15 stycznia 1902. — Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godz. 2 min. 30. Akeye austriackiego Zakładu kredyt. 643 50, Akeye węgierskiego Zakładu kredyt. 661.—, Akeye Anglobanku 263.—, Akeye Unionbanku 541.—, Akeye Landerbanku 417.—, Akeye Bankvereinu 446.—, Ake. Bodencredit 890.—, Akeye galicyjsk. Banku hipotecznego —.—, Akeye Kolei państwowych 653.—, Akeye Kolei Południowej 78.—, Akeye Tramway A) 282-50, Akeye Tramway B) 278.—, Akeye Kolei Elbethal 446-50, Akeye Kolei Północnej 5468.—, Akeye Kolei Czerniowieckiej 543.—, Akeye Alpiny 415.—, Akeye Rima Muranyi 482.—, Akeye Praskiego Towarzystwa zel. 1465.—, Akeye Fabryki broni 310.—, Akeye Tureckie tytoniowe 287.—, Obligacje węgierskiej indemnizacji 94-45, Renta majowa 100-20, Austriacka Renta koronowa 96-50, Węgierska Renta koron. 95-15, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 92-40, 4 prc. Listy Banku krajowego 92.—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 99-50, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 90-50, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 97-75, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109-50, 4-prc. Gal. Obligacje propinacyjne 97-75, 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 94.—, 4-prc. pożyczka miasta Lwowa 88-50, Losy tureckie 104.—, Marki 117-15, Ruble 253.—.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Nadesłane.

40.000 koron wynosi główna wygrana loteryi na cel ogrzewania mieszkań biednych. Zwracamy uwagę Szanownych Czytelników na to, że ciągnięcie nastąpi nieodwołalnie dnia 16. stycznia 1902.

Wszech nauk lekarskich Dr. Bolesław Kielanowski ul. Gródecka 1. 26. I. piętro od 8-9 i od 3-5.

Dr. Roman Rencki były asystent kliniki lekarskiej uniw. Jagiellońskiego i lwowskiego ordynuje w chorobach wewnętrznych od godz. 3-5 ul. Kraszewskiego 1. 3. Telefon 588.

Wszech nauk lekarskich Dr. Ruff były I. asystent kliniki chirurg. Uniw. Lwowskiego ordynuje w chorobach chirurgicznych od godziny 3-5 ul. Kraszewskiego 1. Telefon 677

Herbata Wilhelma. Na liczne zapytania donosimy Szan. Publiczności, że herbata przedtem jako Wilhelma antireumatyczna herbata oczyszczająca krew znana z apteki Franciszka Wilhelma, aptekarza c. i k. nadwornego dostawcy w Neunkirchen Niższa Austria, w skutek rozporządzenia c. k. wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17 grudnia 1894 obecnie otrzymała pod nazwą Franza Wilhelma herbata przeczyszczająca we wszystkich aptekach po cenie 2 koron za paczkę.

Przyjechali do Lwowa. Dnia 15. stycznia 1902. HOTEL GEORGE. PP. Z. Korotkiowicz z Krakowa, Ludwik Szawłowski z Rekomysza, Wł. Mayzels z Królestwa polskiego. HOTEL EUROPEJSKI. PP. A. Węgliński z Królestwa polskiego, A. Zachariasiewicz z Antonowa, Józef Langenhayer z Loedendorf. HOTEL FRANCUSKI. P. St. Kulesza z Wołynia.

Kuch pociągów osobowych c. k. kolei państwowych.

obowiązujący z dniem 15. lipca 1901 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest podług czasu środkowo-europejskiego).

Table with columns for 'Pociągi przyjeżdżają do Lwowa' and 'Pociągi odjeżdżają ze Lwowa'. It lists train numbers, departure times, and destinations like Krakow, Vienna, and various regional stations.

Uwaga: Pora nocna jest oznaczona ramkami. Czas środkowo-europejski jest późniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego. W mieście wydają bilety jazdy: Zwykłe bilety Ajencya dzienników J. St. Sokolowskiej w pasażu Haasmanna 1. 9 od 7-mej rano do 8-mej godziny wieczorem, zaś zwykłe wszelkiego innego rodzaju bilety, taryfy, ilustrowane przewodniki, rozkłady jazdy i t. p. biuro informacyjne c. k. kolei państwowych (ulica Krasickich 1. 5, w podwórzu, schody II. drzwi Nr. 52) w godzinach urzędowych (8-3, w święta 9-12).

CENNIK lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Table listing various financial instruments and their prices, including bank shares, bonds, and exchange rates. It includes sections for 'I. Akcje za sztukę', 'II. Listy zastawne', 'III. Obligacje', 'IV. Losy', 'V. Monety', and 'Kurs giełdy wiedeńskiej'.

Table listing various financial instruments and their prices, including bank shares, bonds, and exchange rates. It includes sections for 'B. Dług państwa', 'C. Obligacje kolejowe', 'D. Dług państwa', 'E. Obligacje indemnizacyjne', and 'F. Inne publiczne pożyczki'.

Table listing various financial instruments and their prices, including bank shares, bonds, and exchange rates. It includes sections for 'G. Listy zastawne', 'H. Obligacje z prawem pierwszeństwa', and 'J. Losy'.

Table listing various financial instruments and their prices, including bank shares, bonds, and exchange rates. It includes sections for 'K. Akcje banków', 'L. Akcje Przedsiębiorstw transportowych', 'M. Akcje Przedsiębiorstw przemysłowych', and 'O. W A L U T Y'.

Sokal i Lilien Dom bankowy i kantor wymiany Jako pewną i korzystną lokację kapitałów polecamy 4 1/2% oblig. pożyczki m. Lwowa, 4% oblig. pożyczki m. Lwowa

Licytacje.

L. cz. E. 624/1 (5) (286 2-3)

Na żądanie Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Gyzmalowie zastąpionego przez adw. dra Rossb-gera w Mikulnicach odbędzie się dnia 30. stycznia 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacja realności objętych lwh. 943 gm. Koroska wraz z przynależnościami, składającymi się z pary koni, krowy, jałówki, wozu, pluga, 2 bron, sani i 4 kóp żyta.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1380 kor. przynależności zaś na 338 kor.

Najniższa cena wynosi 1033 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

C. k. sąd powiatowy, Oddział II. Mikulnice, dnia 4. grudnia 1901.

L. cz. E. 237/1 (7) (329 1-3)

Dnia 28. stycznia 1902 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie tut. biuro Nr. III licytacja całej realności lwh. 16 i połowy lwh. 524 gm. Dornów.

Realność lwh. 16 oceniono na 480 kor. połowę lwh. 524 z przynależnościami na 191 kor. 50 hal. przynależności same na 80 kor. Cena, niższej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi co do pierwszej realności 320 kor. co do drugiej 127 kor. 67 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym biuro III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Kamionka strum., 10. grudnia 1901.

L. cz. E. 2437/1 (6) (308 1-3)

Dnia 5. lutego 1902 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 3 sądu tutejszego, licytacja realności objętej lwh. 864 ks. gr. gm. kat. Wolezkwowce z przynależnościami.

Nieruchomość tą oceniono na 2049 kor. 14 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 2049 kor. 14 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w Sądzie tutejszym, w biurze 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Sniatyn, dnia 3. stycznia 1902.

L. cz. E. 1549/1 (4) (284 1-3)

Na żądanie Władysława Dudzińskiego, kupca w Nowym Targu, odbędzie się dnia 17. lutego 1902 o godz. 9 przed południem, w sądzie w Limanowy, w biurze Nr. 5, licytacja realności lwh. 366 gm. kat. Laskowa Piotra i Maryanny Urygów własnej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 593 kor.

Najniższa cena wynosi 89 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Limanowa, 9. grudnia 1901.

L. cz. E. VIII. 711/1 (3) (279)

Na żądanie Fejgi z Klubergów Halberstein w Podbożu odbędzie się dnia 5. lutego 1902 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VIII. licytacja całej realności objętej lwh. 274, 1/5 części realności lwh. 347 i 1/2 realności objętej lwh. 387 ks. gr. gm. kat. Popiel (realności gruntowe) wraz z przynależnościami, składającymi się z budynków gospodarczych.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione a to: lwh. 274 na 54 625 kor. 08 hal., 1/5 lwh. 347 na 112 kor. 36 hal., 1/2 lwh. 387 na 217 kor. 95 hal., przynależności zaś lwh. 274 na 344 kor.

Najniższa cena wynosi za lwh. 274 kwotę 54 969 kor. 08 hal., za 1/5 lwh. 347 kwotę 112 kor. 36 hal., za 1/2 lwh. 387 kwotę 217 kor. 95 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VIII.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII. Drohobycz, dnia 13. listopada 1901.

L. cz. E. V. 818/1 (2) (280)

Na żądanie Jana Opalińskiego w Hutiach, odbędzie się dnia 6. lutego 1902 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V, licytacja ciała hip. obj. lwh. 64 gm. Derezyce, ciała hip. obj. lwh. 192 gm. Derezyce, ciała hip. obj. lwh. 205 gm. Derezyce wraz z przynależnościami, składającymi się z żywego inwentarza.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione a to: lwh. 64 na 965 kor., lwh. 164 na 1565 kor., lwh. 192 na 160 kor., lwh. 205 na 40 kor., przynależności zaś na 60 kor., co do lwh. 64 i co do lwh. 164 na 60 kor.

Najniższa cena wynosi za lwh. 64 kwotę 683 kor. 32 hal., za lwh. 164 kwotę 1083 kor. 32 hal., za lwh. 192 kwotę 106 kor. 66 hal., za lwh. 205 kwotę 26 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Drohobycz, dnia 31. października 1901.

L. cz. E. 4618/1 (8) (272)

Na żądanie filii Banku hipotecznego w Tarnopolu, odbędzie się dnia 20. lutego 1902 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 w Tarnopolu, licytacja ciała tab. lwh. 1566 kat. gminy Tarnopol objętego, z par. bud. podklat. 1170 na której znajdują się dwa domki Nr. kons. 1739 oznaczone się składającego.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na kwotę 2582 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 1291 kor. 25 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które zarazem jako z ustawą zgodne niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta

(wyciąg tabularny, wyciąg katastralny protokoły, ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Tarnopol, dnia 3. stycznia 1902.

L. cz. E. 1075/1 (3) (327)

Na żądanie p. dra Samuela Reicha adw. w Rzeszowie odbędzie się dnia 4. lutego 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II. licytacja realności lwh. 83 ks. gr. gm. kat. Duliby i 6/48 części lwh. 82 ks. gr. gm. kat. Duliby dłużnika Arona Falkera właściciela realności w Chodorowie wraz z przynależnościami składającymi się z 1 konia, i plugu, 150 klg. owsa młoczonego, 50 klg. żyta, 100 klg. jęczmienia.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a mianowicie a) budynki realności lwh. 83 na 454 kor. b) grunta realności lwh. 83 na 7190 kor. 6 hal. c) 16/48 części realności lwh. 82 na 135 kor. 93 hal. przynależności zaś na 236 kor.

Najniższa cena wynosi co do realności lwh. 83 kwotę 5096 kor. 4 hal., b) co do 16/48 części realności lwh. 82 kwotę 247 kor. 94 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Chodzież, dnia 16. grudnia 1901.

L. cz. E. 1356/1 (4) (314)

Dnia 10. lutego 1902 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19 licytacja a) 27/96 części realności lwh. 238 i b) 3/24 części realności lwh. 239 gminy kat. Tułuków.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to: ad a) na 745 20 hal. ad b) na 168 kor.

Najniższa cena, wynosi ad a) na 496 kor. 80 hal. ad b) na 112 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Zabłotów, dnia 19. grudnia 1901.

L. cz. E. VIII. 2186/1 (16) (302)

Dnia 10. lutego 1902 odbędzie się w tutejszym sądzie o godz. 9 rano biuro Nr

51, licytacja realności lwh. 897 ks. gr. gm. Przemysł objętej Tomasza i Antoniny małż. Aledańskich własnej, składającej się z budynku drewnianego parterowego murowanego, komórek, gruntu budowlanego i studni jako przynależności.

Wartość szacunkowa realności wynosi 12591 kor., przynależności kwotę 350 kor.

Najniższa oferta, poniżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 6470 kor. 50 hal.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII. Przemysł, dnia 2. stycznia 1902.

L. cz. E. 1237/1 (4) (291)

Na żądanie Dawida Goldberga, odbędzie się dnia 18. lutego 1902 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacja realności lwh. 222 ks. gr. gm. kat. Góra ropezycka.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 350 kor.

Najniższa cena wynosi 175 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Ropezyce, dnia 19. grudnia 1901.

L. cz. E. 699/1 (7) (304)

Na żądanie powiatowego Towarzystwa Zaliczkowego w Sanoku zastąpionego przez adw. Bośniackiego w Sanoku odbędzie się dnia 27. lutego 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1, licytacja a) połowy realności lwh. 186 gm. Bukowsko b) realności lwh. 637 gm. Bukowsko.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a) 762 kor. b) 560 kor.

Najniższa cena wynosi a) 508 kor. b) 280 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych częściach nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Bukowsko, dnia 20. grudnia 1901.

L. cz. E. 5071/1 (4) (325)
 Na żądanie Maryi Ostrożyńskiej zam. Czumak i tow. zastąpionych przez adw. dra Blausteina w Tarnopolu odbędzie się dnia 20. lutego 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 w Tarnopolu licytacja a) połowy ciał tab. lwh. 2341 kat. gm. Tarnopol objętego z parcelą gr. pod l. kat. 3476/1 i 3723 się składającego oraz b) 1/3 części ciał tab. 2330 kat. gm. Tarnopol objętego, a składającego się z parceli bud. pod l. kat. 817 i ogrodu l. kat. 76. na których znajduje się realność pod Nr. 1160 i budynki gospodarskie oraz drugi dom bez numeru.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to ad a) na kwotę 1159 kor. 78 1/2 hal. ad b) na kwotę 1744 kor. 2 hal. Najniższa cena wynosi ad a) 773 kor. 20 hal., ad b) na kwotę 872 kor. 1 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Tarnopol, dnia 27. grudnia 1901.

L. cz. E. 2672/1 (6) (283)
 Na żądanie Mateusza Kina odbędzie się dnia 20. lutego 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14 licytacja 3/8 części realności pod Nk. 35 st. 244 now. w Gorlicach przy placu Dworzysko położonej lwh. 25 ks. gr. gm. kat. Gorlice objętej Jakóba Dawida Pecha własnych.

Część nieruchomości wystawiona na licytację są ocenione na 1789 kor. 94 hal. przynależności nie ma żadnych.

Najniższa cena wynosi 1191 kor. 56 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych części nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych częściach nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Gorlice, dnia 19. grudnia 1901.

L. cz. E. 358/1 (3) (287)
 Dnia 7. lutego 1902 o godz. 9 1/2 przed południem, w Sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II. odbędzie się licytacja realności lwh. 813 ks. gr. gm. kat. Wola hatarska objętej wraz z przynależnościami, składającą się z inwentarza żywego i martwego.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 4708 kor. 58 hal. przynależności zaś na 327 kor.

Najniższa cena wynosi 3357 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne oraz odnoszące się do tej nieruchomości wszelkie dokumenta przejrzeć można w tut. Sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Niepołomice, dnia 15. grudnia 1901.

L. cz. E. 456.1 (14) (288)
 Dnia 6. lutego 1902 o godz. 9 1/2 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 licytacja całej realności lwh. 1456 ks. gr. gm. kat. Niepołomice.

Nieruchomość ta oceniona jest na kwotę 1076 kor.

Najniższa cena wynosi 717 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Niepołomice, dnia 23. grudnia 1901.

L. cz. E. 993/1 (5) (311)
 Na żądanie Jana Skorzka z Radomyśla, odbędzie się dnia 11. lutego 1902 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 w Rozwadowie, licytacja realności lwh. 280 ks. gr. gm. kat. Radomyśl objętej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 915 kor.

Najniższa cena wynosi 534 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku. Odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, przejrzeć w sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Rozwadów, dnia 30. grudnia 1901

Upadłości.

L. cz. S. 1/2 (2) (210 2-3)
 Edykt konkursowy.

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Benischa Schönberga kupca i właściciela realności w Krakowie oraz jawnego spółnika protokolowanej firmy B. Schönberg et Fränkel w Dąbiu przy Krakowie.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radę sądu krajowego Feliksa Osadzińskiego zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dra. Münza adw. w Krakowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 22. stycznia 1902 o godz. 10 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 3, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 1. marca 1902 w na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 24. marca 1902 o godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustaliли dla nich porządek.

Wierzycieli, którzy zaniądają terminu zgłoszenia, tak poszczególne wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zwołania i będą wykluczeni od podziałów uskuteczionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać estatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznaczają się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczają się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzycieli, którzy nie mieszkają w Krakowie lub w pobliżu Krakowa mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika do doręczeń w temże miejscu zamieszkałego: w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI. Kraków, dnia 8. stycznia 1902.

Konkursa.

L. 22.201. (236 2-3)

KONKURS.

Magistrat król. miasta Stanisławowa rozpisuje niniejszem, z mojej uchwały Rady miasta z dnia 26. listopada 1901 konkurs celem obsadzenia jednej posady trzeciego lekarza miejskiego z płacą 1300 koron rocznie z dodatkiem aktywnym 400 koron rocznie z prawem poboru pięciu pięcioleci po po 400 kor. rocznie.

Ubiegający się o te posady winni do swych podań dołączyć:

- a) metrykę urodzenia na dowód że nie przekroczyli 40 roku życia;
- b) certyfikat przynależności;
- c) świadectwo zdrowia;
- d) dyplom doktora wszech nauk lekarskich uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej w kraju;
- e) świadectwo z odbytej dwuletniej praktyki przy szpitalu publicznym po uzyskaniu dyplomu doktorskiego.

Posada ta nadaje się na razie prowizorycznie, z prawem do stabilizacji po upływie roku zadowalniającej służby.

Podania należy udokumentowane należy wnieść najdalej do końca stycznia 1902 roku do tutejszego Magistratu.

Magistrat król. miasta. Stanisławów, dnia 31. grudnia 1901 r.

L. cz. Prez. 35 (6/2) (282 1-3)

Posada pomocniczego pisarza obznajomionego z hipoteką zaraz do objęcia za wynagrodzeniem dziennym dwie korony.

Sąd powiatowy. Głogów, 10. stycznia 1902.

L. 8 (316)

KONKURS.

Z fundacji posagowej im. małżonków Simche'go i Sary Menkes-Reischerów utworzonej przez p. Reginę Zimelsową ur. Menkes-Reischer, a przez wysokie c. k. Namieśnictwo reskrytem z 4. maja 1899 l. 44.290 zatwierdzonej, nadaniem zostanie dnia 1. marca 1902 jako w rocznicę śmierci b. p. Róży Menkes-Reischer'a stypendyum posagowe w kwocie 816 kor.

Ubiegające się o to stypendyum dziewczęta izrael. mają wykazać ukończone 18-ty rok życia, swoją przynależność, moralne prowadzenie się, niezamożność, oraz w razie pokrewieństwa z rodzicami fundatorki tj. ze Simchem Menkes-Reischerem lub z Sarą Menkes-Reischerową ur. Rochmes stopień tegoż pokrewieństwa.

Podania zaopatrzone w dowody wyżej określone należy wnieść do kancelarii tutejszego Zboru izraelskiego najpóźniej do 15. lutego 1902.

Lwów, dnia 1. stycznia 1902.

L. Prez. 386 (333)

KONKURS.

Posada adjunkta przy c. k. sądzie powiatowym w Krakowie IX. klasy rangi ze systemizowanymi poborami jest do obsadzenia.

Ubiegający się o tę posadę adjunkta sądowego przy innych sądach powiatowych lub kolegialnych Galicji wschodniej także bez oznaczenia miejsca opróżnić się mogąca, wniosą swoje należyte udokumentowane podania w drodze przepisanej najdalej do 6. lutego 1902 do Prezydium c. k. sądu obwodowego w Przemyślu.

Z Prezydium c. k. wyższego Sądu krajowego Lwów, dnia 10. stycznia 1902.

Nr. 168 (230)

Ogłoszenie.

Odnosnie do konkursu z dnia 11. grudnia 1901 L. 5590 umieszczono-go w Nrze 293 „Gazety Lwowskiej“ z dnia 20. gruda 1901 ogłasza się, że zamiast 6 posad dozorców więzi IV. kategorii płac przy c. k. Zakładzie kary dla mężczyzn we Lwowie zostaną obsadzone 7 takich posad.

Lwów, dnia 8. stycznia 1902.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. 402 (334)

OGŁOSZENIE.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych w Lwowie, orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. i §. 37. ust. pras., że treść telegramu umieszczono-go w Nr. 11 czasopisma: „Słowo polskie“ z dnia 8 stycznia 1902 pod napisem „Echa zjazdu syryjstów“ w dwóch końcowych słowach zawiera znamiona występkę z §. 491 i 494 a) u. k. a zatem usprawiedliwioną jest zarządzone przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 10. stycznia 1902.

L. cz. Pr. III. 12/2 (2) (342)

Obwieszczenie

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 11 czasopisma „Naprzód“ z dnia 12. stycznia 1902 artykuł pod tytułem: „Z dnia Arcybiskup Popiel przeciw socyalistom“ od słów „Czyżby list pasterski“ do „znamy następujący“ strona 1 tam 2, zawiera znamiona występkę z §. 302 St. G. und wegen der Stelle von „Ja, im Gebrauchen“ bis „und fehen vergeht“ deselben Artikels nach §. 302 a St. G. verboten.

C. k. Sąd krajowy, jako prasowy. Kraków, dnia 13. stycznia 1902.

L. cz. Pr. III. 13/2 (2) (343)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 9 czasopisma „Głos Narodu“ z dnia 12. stycznia 1902 artykuł pod tytułem: „Niezrozumiały wyrok“ w ustępie od słów „Wiadomość ta“ do „powodach wyroku“ strona 2 tam 1 i 2 zawiera znamiona występkę z art. IV. ustawy z dnia 17. gru-

dnia 1862 Nr. 8/63 Dz. p. p., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy. Kraków, dnia 13. stycznia 1902.

L. cz. Pr. III. 14/2 (2) (344)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 9 czasopisma „Nowa Reforma“ z dnia 12. stycznia 1902 artykuł pod tytułem: „Dwa honory“ w ustępie od „W Austrii nie może“ do „zółd najemny“ i od „P. Kasper Wojnar pozbawiony“ do „armii obywatelskiej“ strona 1 tam i zawiera znamiona występkę z art. IV. ustawy z 17. gruda 1863 Nr. 8/63 Dz. p. p., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy. Kraków, dnia 13. stycznia 1902.

Bl. 4 [144]

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntniße vom 1. Jänner 1902, Pr. 117/1, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen Druckschrift: „Die Vos von Rom-Rede des Abg. Dr. Anton Eifenloß gehalten am 8. September 1901 anläßlich des großen alldeutschen Volkstages zu Aich (Deutschböhmien)“ nach §. 303 St. G. und §. 24 Pr. G. verboten.

Bl. 5. [183]

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntniße vom 26. December 1901, Pr. 36/1, die Weiterverbreitung der in Rom erscheinenden Druckschrift: „Almanacco del' asino 1902 di Gagliardo e Rataianga“, und zwar in den Capiteln: „La stagioni, date memorabili di St. madre chiesa pei mesi dell' anno 1902“, „La quintessenza della morale clericale“, „Il divorzio applicato dai papi“, „L'asino in paradiso“, „Neo-Malthusianismo“, „Il diavolo ed i gesuiti“, „Una ghirlanda di papi“, „Ifalsari della religione“, „Vasamoce Carme“, „Una confessione“, „Il prete nella poesia“, „I vantaggi della confessione“, „Fra maritate“, „Esposizioni di animali“, „Zoologia cattolica“, „Il sangue di S. Geunaro“, „I santi affetti“, „L'iuventore“, „Nuovi Santi politici“, „I mezzani“, „Propaganda clericale dei massoni“, „I buratticci“, nach §§. 302 resp. 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntniße vom 31. December 1901, Pr. 35/1, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Il Friuli orientale“ Nr. 273 vom 28. December 1901 wegen des Artikels: „La gran malata“, und zwar vom Anfange bis „attività politica e nazionale“ und von „quando intorno“ bis „Giuseppe II“ nach §§. 65 a, und 64 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 3. Jänner 1902, Pr. 2/2, die Weiterverbreitung der Nr. 2 der Zeitschrift: „Der freie Socialist“ vom 2. Jänner 1902 wegen der Artikel: „Die Wahrheit“ in der Stelle von „Wenn aber wieder“ bis „gesprochen wurde“, von „Wenn andererseits“ bis „Volksvertreter“, von „wenn in anderen Fällen“ bis „Staat“ des Artikels: „Parallele“, von „Johann Wort“ bis „aufzunehmen“ des Artikels: „Wochenschau“ nach §§. 301, 302, 303, 305 St. G. und Art. III. des Gefehes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Bl. 6. [208]

Das f. f. Oberlandesgericht in Wien hat mit dem Erkenntniße vom 24. December 1901, D 296/1, die Weiterverbreitung der Nummer 118 der Zeitschrift: „Ringer General-Anzeiger“ vom 8. December 1901 wegen der Stelle von „Bei der Armee“ bis „Profosen kommen“ des Artikels: „Haberl in Berlin“ nach §. 302 St. G. und wegen der Stelle von „Ja, im Gebrauchen“ bis „und fehen vergeht“ deselben Artikels nach §. 302 a St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntniße vom 3. Jänner 1901, Pr. 1/2, die Weiterverbreitung der Nr. 27 der Zeitschrift: „Il Risveglio“ — „Le Reveil“, Genf, vom 28. December 1901 nach §. 65 a, b, c, St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntniße vom 2. Jänner 1902, Pr. 1/2, die Weiterverbreitung der Nr. 35 der Zeitschrift: „Pfeile aus der Ebernburg“ vom 20. Juli 1901 wegen des Artikels: „Achte dich selbst“ in der Stelle von „oder ob ihm, nach dessen“ bis „menschlichen Leibes fehle“ wegen des Gedichtes: „Eine Begegnung“ von „Und man hält bereit“ bis „Sünde häßlich ist“ wegen des Artikels: „Der heilige Julianus“ von „Tief unten in Italien“ bis „muß er's auch wirklich sein“ wegen der Stel-

le „Bom Cölibat“ von „Das Pariser Blatt“ bis „Cölibat-Zwanges“; wegen der Stelle von „Pater Chiniqui wurde“ bis „Regungen gehabt“; wegen des Artikels: „Im Fahrwasser der Gegenreform“ von „gegen die brutale“ bis „und Ablässe“ von „Leider ziehen aber mit“ bis „ungefährte Trunksucht“, von „Es ist der römische“ bis „verthiert“ nach §§ 122 lit. a und b, 303 und 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Nagys hat mit dem Erkenntnis vom 2. Jänner 1903, Nr. 1/2, die Weiterverbreitung der Nr. 52 der Zeitschrift: „Dubrovnik“ vom 29. December 1901 wegen der Correspondenz: „Kotor, 22. Decembra 1901“ in der Stelle von „Protiva rijesnja“ bis „nshodiste preda“, von „ali nas je iznenadila“ bis „su se i ustagli“, von „Mi Srbi“ bis „Srbi biraci“, von „Sve se to“ von „izborne dvorane“, von „Prikakom“ bis „Komasata Vilovica“, und von „radi nasilja“ bis „i komisije“ nach §. 300 St. G., und wegen des Artikels: „Nesto se prema u Bosni i Hercegovini“ nach §. 65 lit. a St. G. verboten.

Zl. 7. [234]
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 1 der periodischen Druckchrift: „Volkstribüne“ vom 2. Jänner 1902 auf Seite 1, Spalte 2, enthaltener Artikel mit der Ueberschrift: 1. „Der Blutrichter von Wien — Selbstmörder“ in der Stelle von „Wie viele Proletarier“ bis „starben“ das Vergehen nach §. 300 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. G. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckchrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. G. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 4. Jänner 1902.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß das in der Nr. 52 der periodischen Druckchrift: „La Vie Parisienne“ vom 28. December 1901, auf Seite 715 enthaltene Bild mit dem Texte auf Seite 716, 2. Spalte, in der Stelle von „Mon frere“ bis „Francois“ das Verbrechen nach §. 63 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. G. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckchrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. G. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 4. Jänner 1902.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß das Bild in der Nr. 1 auf Seite 4 der periodischen Druckchrift: „Wiener Caricaturen“ vom 5. Jänner 1902 mit dem Unterschrift: „Selbst das nicht“ das Vergehen nach §. 516 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. G. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckchrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. G. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 7. Jänner 1902.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Röniggrätz hat mit dem Erkenntnis vom 7. Jänner 1902, Nr. IV. 1/2, die Weiterverbreitung der Nr. 1 der Zeitschrift: „Braunauer Deutsche Zeitung“ vom 4. Jänner 1902 wegen des Artikels: „Pfarrhaus und Schulhaus“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Röniggrätz hat mit dem Erkenntnis vom 7. Jänner 1902, Nr. IV. 2/2, die Weiterverbreitung der Nr. 1 der Zeitschrift: „Posel z Podhori“ vom 4. Jänner 1902, wegen der Stelle von „Za jedine slovicko“ bis „veskerou vahou svou“ des Artikels: „Pro slovicko zde“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Lator hat mit dem Erkenntnis vom 7. Jänner 1902, Nr. 1/2 die Weiterverbreitung der Nr. 1 der Zeitschrift: „Cesky Jih“ vom 14. Jänner 1902 wegen der Stelle von „Miesto rozlepovati“ bis „Chee hyti bit jeste vic?“ und von „Pak ovsem ihned“ bis „na jejich sitnich“ des Artikels: „Prazske listky“ nach §. 65 lit. a St. G. verboten.

Zl. 8. [296]
Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 7. Jän-

ner 1902, Nr. IX. 2/2, die Weiterverbreitung der Nr. 1 der Zeitschrift: „Delavce Dr. ei Prapor“ vom 3. Jänner 1902 wegen des Artikels: „Delavski papez“ nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 8. Jänner 1902, Nr. 3/2, die Weiterverbreitung der Nr. 4 der Zeitschrift: „Ceska Demokracie“ vom 5. Jänner 1902 wegen des Artikels: „Zmena na trune“ nach §. 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnis vom 8. Jänner 1902, Nr. 2/2, die Weiterverbreitung der Nr. 1 der Zeitschrift: „Viela-Zeitung“ vom 4. Jänner 1902 wegen der Stellen von „Sie sehen sich“ bis „noch ein Mehreres“ des Artikels: „Das Vorpiel der Tschechen“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 8. Jänner 1902, Nr. VIII 1/2, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der Zeitschrift: „Unverfälschte deutsche Worte“ vom 1. Hartungs 2015 (902) wegen der Stelle von „Der Selbstmörder“ bis zum Schlusse des Artikels: „Holzinger durch Selbstmord geendet“ nach §. 300 St. G., von „Ja diese Schw.“ bis „weiter zu gehen“ des Artikels: „Das gehegte Edelwid“ nach §. 302 St. G., von „denn die abenteuerlichen“ bis „Römlinge — und Juden“ im Briefkasten; von „Es ist wohl“ bis „gelten haben wird“ im Briefkasten nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jglau hat mit dem Erkenntnis vom 8. Jänner 1902, Nr. 2/2, die Weiterverbreitung der Nummer 1, der Zeitschrift: „Hlasy ze zapadni Moravy“ vom 3. Jänner 1902 wegen des Artikels: „Nabozenske presvedceni“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnis vom 5. Jänner 1902, Nr. 1, die Weiterverbreitung der Nr. 51 der Zeitschrift: „Srpski Glas“ vom 3. Jänner 1902 wegen des Artikels: „Bosna i Hercegovina“; wegen des Artikels: „Izborna bruka“ von „Ponasajne c. k. kotarskog“ bis „velikih porznika“ von „na desan stranu c. k. kotarskog“ „principa prava“, von „kako se ja borba“ bis „nenezakonitosti upotrebljavala“, von „Mislimo, da ce sada“ bis „izabranom c. k. poslanika“, von „ali na zalost“ bis „tajnika ostojica“ endlich von „zvrstuc ovo“; bis „redu na Balkonu“; wegen des Artikels: „Dubrovnik, 23. d cembra“ von „ako postoji“ bis „nemilo pogazen“ und von „pojedine nezakonitosti“ bis „moguće vojevat“; wegen des Artikels: „Kako se fabriciraju izbori u jednoj ustavnoj državi“ von „Monstruozi izbori bis „opste ziv“, dann von „nadodano li sernia“ bis „regorum fundamentum“ nach §§. 65 a und 300 St. G. verboten.

Kuratele.

L. cz. P. 117/1 (1) (10.808 1—3)
Michał Gruszecki z Izydorówki został uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Andrija Błabija z Izydorówki.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Zurawno, dnia 1. grudnia 1901.

L. cz. P. 334/00 (10) (10.898 1—3)
Tomasz Pieniążek z Przeworska uznany umysłowo chorym. Kurator Wejciech Hade z Przeworska.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Stanisławów, 24. listopada 1901.

L. cz. P. V. 588/1 (5) (10.847 1—3)
Paraska z Dulczaków Siszcuk z Kornicza uznana marnotrawcą.
Kurator Dmytro Siszcuk Iwana.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kołomyja, dnia 19. listopada 1901.

L. cz. IV. 163/82 (10.862 1—3)
Józef Kiełb głuchoniemy ze Studziana uznany został za niewłasnowolnego, kuratorem jest Kasper Misieńko.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Przeworsk, 2. listopada 1901.

L. cz. P. 284/1 (9) (10.864 1—3)
Handzia z Leśniewiczów Prońków z Dusanowa uznana marnotrawczynią, kuratorem teje Senko Przyszlak z Dusanowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Przemyslan, dnia 9. września 1901.

L. cz. L. 9/1 (5) (10.868 1—3)
Marya Kałuzia lat 31 z Dobrkowa uznana głupkowatą. Kurator Józef Szewczyk z Dobrkowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Pilzno, dnia 4. grudnia 1901.

L. cz. P. 310/1 (1) (10.871 1—3)
Anna Sulym, córka Łeska z Kamionki Lipnik została uznana umysłowo chorą, a kuratorem jej ustanowiono Wasyla Kominiara z Kamionki Lipnik.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rawa, dnia 15. listopada 1901.

L. cz. P. 300/1 (3) (10.873 1—3)
Kazimierza Kotulę z Budziwoja uznano umysłowo chorą.
Kuratorem jest Antoni Kotula.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tyczyn, dnia 3. grudnia 1901.

L. cz. P. 309/1 (2) (10.893 1—3)
Jurko Dreprok z Nowosiółki uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiony Iwan Badran z Nowosiółki.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Podhajce, dnia 5. grudnia 1901.

L. cz. P. 493/1 (4) (10.929 1—3)
Stefan Klofa z Barańcycze został uznany za umysłowo niedołężnego, a kuratorem jego ustanowiono Mikołaja Klofa z Barańcycze.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sambor, dnia 22. października 1901.

L. cz. P. 94/1 (10) (10.941 1—3)
W miejsce Dawida Orientera ustanowiono Włodzimierza Szuturmy kuratorem umysłowo chorego Dawida Brennera.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Przemysł, dnia 11. grudnia 1901.

L. cz. L. 31/1 (7) (10.947 1—3)
Józef Korzyk z Sokala uznany marnotrawcą.
Kuratorem jego Michał Trzaska.
C. k. Sąd powiatowy.
Sokal, 26. października 1901.

L. cz. P. 165/1 (10) (10.970 1—3)
Jurka Kozaka starszego z Niwicz uznany marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Hrycka Dubynę.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Załośce, dnia 12. listopada 1901.

L. cz. L. 1/1 (2) (13 1—3)
Zuzanna Szyerówna ze Świniańska uznana została umysłowo niedołężną.
Kurator Jan Buł z Świniańsku.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowy Sącz, dnia 17. kwietnia 1901.

L. cz. L. I. 13/1 (2) (14 1—3)
Katarzyna Bacia z Paszyna uznana została umysłowo niedołężną.
Kuratorem Józef Majoch z Paszyna.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowy Sącz, dnia 20. września 1901.

Firmy.

L. cz. Firm. 248 st. II. (668) (10.955 3—3)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że uskutecznił wpis w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo zaliczkowe w Wielopolu skrzyńskim, Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“, że na podstawie powziętej na ogólnem zgromadzeniu w dniu 1. listopada 1900 uchwały, stowarzyszenie to w drodze likwidacji rozwiązaniem zostało i że likwidatorem z prawem zastępstwa powyższej firmy w likwidacji ustanowionymi zostali: Ozyasz Teitelbaum, Aron Katz i Majer Schleisinger w Wielopolu skrzyńskim zamieszkali. Zarazem wzywa się wszystkich wierzycieli stowarzyszenia, aby u tegoż Towarzystwa pretensje swe zgłosili.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 2. września 1901.

L. cz. Firm. 351 Stow. I 22 (110)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach zarządza w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wykreślenie firmy „Stowarzyszenie zaliczkowe w Żywcu zarejestrowane z nieograniczoną poręką“.
Wadowice, 24. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 126/99 P. I. 242, 425 (300)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach zarządza wykreślenie z tuszą rejestru dla firm pojedynczych firmy „Józef Goldberg aptekarz w Lipniku“ z powodu sprzedaży przedsiębiorstwu.
Wadowice, 17. września 1901.

L. cz. Firm. 361 (sp. I. 1) (111)
Das k. k. Kreis als Handels-Gericht Wadowice verordnet die Löschung im Genossenschaftsregister der Firma Spar- und Vorschussverein in Zabłocie.
Wadowice, am 24. Dezember 1901.

L. cz. Firm. 855/1 poj. III. (106) (37)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie ogłasza, że w rejestrze firm pojedynczych wpisano firmę: „Jan Starek Piekarnia Europejska“.
Posiadaczem firmy jest Jan Starek, właściciel piekarni w Ozarnej wsi, który firmę będzie podpisywał swoim imieniem i nazwiskiem.
Kraków, dnia 29. listopada 1901.

L. cz. Firm. 2191 (sp. III. 238) (182)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że firma „Pierwsza galicyjska spółka importu węgla kamiennego we Lwowie Leon Schleicher i Syn“, po niemiecku „Erste galizische Steinkohlenimportgesellschaft in Lemberg Leon Schleicher et Sohn“, została dnia 15. grudnia 1901 wpisana do rejestru handlowego dla firm spółkowych i że przytem uwidocznił, że siedzibą firmy jest Lwów nie jawnymi spółnikami są: Leon Schleicher i Szymon Schleicher, z których każdy upoważnionym jest do zastępowania spółki i którzy firmę w ten sposób podpisywać będą, że pod brzmieniem firmy położy swój podpis pełnym imieniem i nazwiskiem jeden ze spółników, że spółka opiera się na kontrakcie piśmieym z 9. grudnia 1901 i rozpoczęła swe czynności 1. listopada 1901.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.
Lwów, dnia 20. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 403/1 (107)
C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie jako handlowy ogłasza, że zarządzeniem zostało wpisanie w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych stowarzyszenia pod firmą „Spółka oszczędności i pożyczek w Jeżowie stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, z następującem oznajmieniem:
1. Przedsiębiorstwo opiera się na statucie stowarzyszenia z daty Jeżowa dnia 27. października 1901.
2. Siedzibą spółki jest gmina Jeżowa.
3. Celem stowarzyszenia jest udzielanie członkom pożyczek, potrzebnych w gospodarstwie, przemysle, handlu, z funduszy zgromadzonych przez spółkę przy pomocy wspólnej poręki członków, przyjmowanie wkładek oszczędności na procent i popieranie tworzenia podobnych spółek w okręgu spółki.
4. Przełożonstwo spółki stanowi zarząd składający się z przełożonego, jego zastępcy i trzech innych członków wybranych przez walne zebranie z reguły na cztery lata.
Na pierwszym zebraniu walnem w dniu 27. listopada 1901 wybrano pierwszy zarząd złożony z następujących członków:
a) Karol Dziob, przewodniczący;
b) Michał Janiec, zastępca przewodniczącego.
Członkowie:
c) Wojciech Krzyś;
d) Jan Lesiczka starszy;
e) Antoni Lesiczka młodszy, wszyscy właścianie z Jeżowego.
5. Firmę spółki podpisują ważnie przełożony zarządu, względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu w ten sposób, że pod pieczęcią firmy kładą swoje podpisy.
6. Ogłoszenia Towarzystwa nastąpią przez przybicie na tablicy umieszczonej na lokalu stowarzyszenia.
Rzeszów, 30. listopada 1901.

L. cz. Firm. 894/1 Spół. II. 523. (262)
C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla spółek handlowych przy firmie „Kolej lokalna Trzebinia-Skawce“, że kapitał akcyjny Towarzystwa akcyjnego „Kolej lokalna Trzebinia-Skawce“ podwyższony został o kwotę 900.000 kor. w 2.250 akcyach pierwszeństwa, na okaziciela opiewających, pełno wpłaconych po 400 kor., tak że obecnie kapitał akcyjny Towarzystwa wynosi 2.580.000 kor. i składa się z 2.250 akcyj pierwszeństwa po 400 kor. na okaziciela opiewających i 4.200 akcyj zakładowych po 400 kor. na okaziciela opiewających.
Kraków, dnia 27. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 126/99 P. I. 242, 425 (300)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach zarządza wykreślenie z tuszą rejestru dla firm pojedynczych firmy „Józef Goldberg aptekarz w Lipniku“ z powodu sprzedaży przedsiębiorstwu.
Wadowice, 17. września 1901.

L. cz. Firm. 676/1 stow. III. 106 (106)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 13. grudnia 1901 wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy stowarzyszeniu „Spółka oszczędności i pożyczek w Hussakowie”, że na walnym zgromadzeniu odbytem 2. listopada 1901 wybrano w miejsce ks. Franciszka Wachlarowicza, który ustąpił, przewodniczącym zarządu ks. Władysława Nachajskiego wikarego obrz. łac. w Hussakowie.

Przemyśl, 21. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 314/1 (265)

C. k. sąd obwodowy Oddział V. w Samborze zawiadamia, iż w rejestrze dla Stowarzyszeń wpisano przy firmie spółka handlowa w Samborze ustąpienie członków Dyrekcji ks. Wojciecha Bieli Józefa Olszańskiego oraz wybór Michała Kołodzieńskiego ze Sambora członkiem a Karola Pawłowicza z Sambora zastępcą członka Dyrekcji.

Sambor, dnia 28. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 2209 sp III. 43 (320)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Lwowie ogłasza, że przy firmie „Erste galizische A-tien-gesellschaft für Holzdestillation in Lemberg in Liquidation” zostało dnia 1. grudnia 1901 w rejestrze handlowym dla firm spółkowych uwidocznionem, że uchwała c. k. sądu powiatowego w Dolinie z 14. grudnia 1901 E 4552/1 dozwolono na rzecz Skarbu Państwa przeciw powyższej firmie celem osiągnięcia wykonanej wierzytelności 72.151 kor 86 h zpn. przymusowy zarząd fabryki de-tylacji drzewnej w Pacykowie i ustanowiono przymusowym zarządcą tejże fabryki p. Józefa wobodę.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 23. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 179/1 Spółk II. 40 (10922)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Jasle poleca wpisanie do rejestru dla firm spółkowych przy firmie Towarzystwa akcyjnego „The Nouveau Monde and General Mining Company Limited”, że na podstawie uchwał nadzwyczajnego walnego zgromadzenia z dnia 11 kwietnia i 7. maja 1901 kapitał zakładowy Towarzystwa wynoszący dotąd 600 000 funtów szterlingów i podzielony na 6 000 000 akcji imiennych opiewających na 1 funt szterlingów zmniejszony został do wysokości 138 000 funtów szterlingów i podzielony jest obecnie na 540 000 akcji, z których każda na 4 szylingi i na 60.000 akcji, z których ostatnich każda na 10 szylingów opiewa.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 4 grudnia 1901.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. A. 360/00 (6) (10.935 3—3)

Podaje się do wiadomości, że Owadzie Fingermann zmarł 27. grudnia 1895 w Zurakach, a niewiadomo, czy i komu przysługują prawa do pozostałego po nim spadku.

Ustanawiając kuratorem masy spadkowej Hersza Fingermanna w Zurakach wzywa się interesowanych o wykazanie do roku tytułu dziedziczenia i wniesienie deklaracji, w przeciwnym razie spadek jako bezdziedziczny wydany zostanie Skarbowi Państwa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Scotowina, 8. grudnia 1901.

L. cz. E. 1122/1 (1) (10.934 3—3)

Gedaliemu Labretowi w Ameryce ma być doręczoną uchwała egzekucyjna z 30 października 1901 E. 1122/1 (1) dozwalająca wpisu ust-pstwa wierzytelności tegoż w kwocie 600 kor. zpn. ciężającej na dwóch szóstych częściach realności lwh. 570 ks. gr. gm Rozdół Simche Labreta na rzecz Samuela Labreta jako cesyomaryusza Chinki Labret oraz przymusowej licytacji tych części nieruchomości.

Ustanowiony kuratorem Gedaliemu Labreta p. notaryusz Józef Haber w Mikołajowie będzie go zastępował, aż w sądzie się zgłosi lub ustanowi pełnomocnika.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Mikołajów, dnia 30. października 1901.

L. 63 (pr.) (229 3—3)

OBWIESZCZENIE

Na mocy § 15. ord. wyborczej powiatowej rozpisuje się nowe wybory do Rady powiatowej w powiecie doliniskim, i wyznacza się dzień wyboru dla grupy gmin wiejskich na 7. marca dla grupy gmin wiejskich na 10. marca, dla grupy najwyższej opodatkowanych z kategorii przemysłu i handlu na 12. marca, dla grupy większych posiadłości na 14. marca b. r.

Wybory te odbędą się w miejscach ustawa przepisanych (§ 12. 13. 14. ord. wyb. pow.).

Wyborcom wydane będą karty legitymacyjne zawierające bliższe oznaczenie miejsca i godziny w których wybory odbyć się mają.

Do Rady powiatowej w powiecie doliniskim wybierają: grupa większych posiadłości sześciu (6) członków; grupa najwyższej opodatkowanych z kategorii przemysłu i handlu siedmiu (7) członków; grupa miast i miasteczek trzech (3) członków; grupa gmin wiejskich dziesięciu (10) członków.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. stycznia 1902.

L. cz. N. I. 75/1 (194 2—3)

W sprawie wydania wynagrodzenia asekuracyjnego w kwocie 1390 kor. za spalony dom przy pożarze Mielca w kwietniu b. r., który się znajdował na realności lwh. 569 gm. Mielec dla niewiadomego z miejsca pobytu Zallera Zallera, Schyja Mechłowicz z Mielca kuratorem ustanowiony został.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielec, 13. grudnia 1901.

L. 383.

OBWIESZCZENIE

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 9 stycznia 1902, l. 556 normujące aż do odwołania przywóz zwierząt z krajów korony węgierskiej do królestwa i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

I.

Poniżej wymienią się te gminy na Węgrzech i w Kroczy-Slawonii, w których w myśl artykułu 1. ustęp 1. i 2. rozporządzenia ministerjalnego z d. 22. września 1899 (Dz. u. p. Nr. 179) z powodu istnienia chorób stajnych zakazany jest przywóz szczegółowo połączonych gatunków zwierząt.

Te zakazy, które już z mocy samej umowy obowiązują, rozciągają się na gminy wymienione i na gminy sąsiednie.

W myśl tego jest zakazany:

1. Z Węgier:

a) z powodu zarazy piskowo racicowej przywóz zwierząt racicowych (była rogatego, owiec, koz i świń).

komitat Brassó, powiat sądowy Hétfalva; z gmin Bálvány, Osennálfalu, Hosszúfalva, Tüskös jakoteż z miasta Brassó;

komitat Fogaras, powiat sądowy Törszvár; z gmin Alsó-Mécs, Felső-Mécs, Földvár, O-Tóhá, Predeál, Szohodol, Uj-Tóhá, Zernest;

b) z powodu pomoru świń przywóz świń:

komitat Abauj-Torna powiat sądowy Cserehát; z gminy Jászó-Ujval; powiat sądowy Füzes; z gmin Nyir, Pusztafalu; powiat sądowy Göncz; z gmin Gábrát, Pere; powiat sądowy Kassa z gminy: Bakócz; powiat sądowy Szikszó; z gminy Enes;

komitat Alsó-Fehér; powiat sądowy Maros-Ujvár; z gminy Csongva;

komitat Arad, powiat sądowy Boros-Sebes; z gmin Dulcséle, Hencsator, Vaszolya; powiat sądowy Nagy-Halmágy; z gmin Dumbrava, Lazur, Magulicsa;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Zenta; z miasta Zenta;

komitat Bars, powiat sądowy Aranyos-maroth; z gmin Hizér, Kovács; powiat sądowy Léva; z gmin Alsó-Várad, Felső-Várad, Kis-Sáró, Kis-Szece, Nagy-Sarló, Nagy-Szece; powiat sądowy Verebély; z gmin Alsó-Pél, Mohi;

komitat Bihar, powiat sądowy Derecske; z gminy Derecske; powiat sądowy Székelyhid; z gminy Bihar-Dioszeg, Székelyhid; powiat sądowy Tenke; z gminy Fekete-Bátor;

komitat Borsod, powiat sądowy Eger; z gmin Eger-Farmos; powiat sądowy Mező-Osath; z gminy Poga; powiat sądowy Miskolcz; z gmin Harsány, Szirma-Besenyő;

komitat Csik, powiat sądowy Felesik; z gminy Csik-Zsögöd; powiat sądowy Gyergyó-Szt. Miklós; z gminy Gyergyó-Alfalu; powiat sądowy Kászonszécsik; z gminy Csik-Szent-Simon;

komitat Esztergom, powiat sądowy Esztergom; z gmin Kupa, Sütő;

komitat Fejér, powiat sądowy Mór; z gmin Bodajk, Mór; powiat sądowy Vát; z Bieske, Felesut;

komitat Fogaras, powiat sądowy Fogaras; z gmin Alsó-Szombatfalva, Marginen, Nagy-Berzev, Sebés;

komitat Gömör-Kis-Hont, powiat sądowy Nagy-Röcze; z gminy Umrla-Lehota; powiat sądowy Rozsnyó; z gmin Felső-Sajó, Kis-Veszverés, Nadabula, Rédóva; jakoteż z miasta Rozsnyó;

komitat Hajdú, powiat sądowy Nádudvar; z gminy Nádudvár;

komitat Háromszék, powiat sądowy Mikosvár; z gminy Erősd; powiat sądowy Orba; z gmin Csófalva, Szörce; powiat sądowy Seps; z gmin Bodzaforudó, Mikó-Ujfal;

komitat Heves, powiat sądowy Hatvan; z gminy Abe; powiat sądowy Péterváár; z gmin Füzes, Sitenmezeje, Pad; powiat sądowy Tiszafüred; z gminy Porozslo;

komitat Hont, powiat sądowy Bát; z gminy Bát; powiat sądowy Ipolyás; z gmin Ipoly-Vecze; powiat sądowy Szob; z gminy Szete;

komitat Hunyád, powiat sądowy Hunyád; z gminy Valár; powiat sądowy Marosillye; z gminy Mákó;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Alsó-Jászság; z gmin Jász-Alsó-Szentgyörgy, Jász-Ladány, Nagy-Kútú powiat sądowy Alsó-Tisza; z gminy Tisza-Földvár; powiat sądowy Felső-Jászság; z miasta Jászberény;

komitat Kolozs, powiat sądowy Almás; z gminy Drág; powiat sądowy Nadasment; z gminy Mákó;

komitat Komárom, powiat sądowy Gesztes; z gminy Bana; powiat sądowy Tata; z gminy Tolna;

komitat Krasó-Szörény, powiat sądowy Orsova; z gmin Jeseleicza, Zsupanek; powiat sądowy Temes; z gminy Nadrag;

komitat Nagy-Küküllő, powiat sądowy Köhalom; z gmin Homoród, Köhalom, Ugra; powiat sądowy Nagy-Sink; z gminy Nádpatak; powiat sądowy Szent-Agota; z gmin Bükös, Hégen, Maronfalva Szent-Agota;

komitat Nógrád, powiat sądowy Gáes; z gminy Divény; powiat sądowy Nógrád; z gmin Kösd, Rétság; powiat sądowy Szirák; z gminy Szirák;

komitat Nyitra, powiat sądowy Privigy; z gminy Dvák;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Kalocsa; z gmin Homokmégy;

komitat Pozsony, powiat sądowy Galánta; z gmin Nebojsza, Nyék; powiat sądowy Nagy-Szombat; z gminy Farsashida; powiat sądowy Szempe; z gminy Nemet-Guáb;

komitat Sopron, powiat sądowy Csorna; z gminy Magloca; powiat sądowy Felső-Pulya; z gminy Füzes;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Bogdány; z gmin Nyir-Bogdány, Tura, Vasnygyer; powiat sądowy Felső-Oada; z gmin Balsa, Ibrány, Vencsellő; powiat sądowy Kisvarga; z gmin Ajak, Döge; powiat sądowy Nyirbátor; z gminy Gyulaj;

komitat Szatmár, powiat sądowy Mátészalka; z gmin Mátészalka, Nyir-Megyes Ó Pályi;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagy-Szeben; z gmin Kis-Talmács; powiat sądowy Szehstye; z gminy Szitál; powiat sądowy Ujegyhas; z gmin Illenbák, Ujegyhas;

komitat Szepes, powiat sądowy Gönczványa; z gminy Kluknó; powiat sądowy Szepes-Szombat; z gminy Szepes-Véghely; powiat sądowy Szepes-Váralja; z gminy Almás;

komitat Temes, powiat sądowy Csáko; z gminy Berény; powiat sądowy Delta; z gmin Birda, Kincstár-Szent-György, Moriczföld, Nagy-Semlak, Temes-Buttyin; powiat sądowy Fehé templom; z gminy Károlyfalva; powiat sądowy Központ; z gminy Medves; powiat sądowy Rákás; z gmin Bukovecz, Jezvin, Margitfalva; powiat sądowy Uj-Arad; z gmin Fibus, Nemet-Szent-Péter; powiat sądowy Vinga; z gmin Monostor, Murány, Varjas;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Alsó-Jára; z gminy Berkes; powiat sądowy Felvincz; z gmin Alsó-Jüged, Csáko; powiat sądowy Torda; z gminy Magyar-Peterd;

komitat Torontál, powiat sądowy Bánlak; z gmin Bánlak, Partos; powiat sądowy Módos; z gminy Keresztes; powiat sądowy Nagy-Kikinda; z gmin Magyar-Páde, Mokrin; powiat sądowy Párdány; z gmin Fény, Uj-Pécs; powiat sądowy Törökbecse; z gmin Bodra, Török-Becse; powiat sądowy Zombolya; z gmin Kis-Komlós, Magyar-Csernya Nagy-Tószeg, Toba, Vizesda;

komitat Trencsén, powiat sądowy Bán; z gmin Biskupicz, Dezser;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród; z gmin Homoród-Almás, Száljobos; powiat sądowy Székely-Udvarhely; z gmin Béta, Bogáfalva, Bögöz, Korond, Palfalva, Zetelaka;

komitat Ung, powiat sądowy Ungvár; z gmin Felső-Domonya, Rahonza, jakoteż z miasta Ungvár;

komitat Veszprém, powiat sądowy Enying; z gmin Dég, Euying, Lajos-Komárom, Mező-Komárom; powiat sądowy Zirc; z gmin Bakony-Szent-László, Gicz, Varsány;

komitat Zala, powiat sądowy Tapoleza; z gminy Pettend;

komitat Zemplén, powiat sądowy Sátoralja-Ujhely; z gmin Baranes, Hosszuláz, Nagy-Tornys, Ruda-Bányáska, Vég-Ardó; powiat sądowy Szerencz; z gmin Berzék, Mád, Monok, Szerencs, Takta-Harkány; powiat sądowy Tokaj; z gmin Bodrog-Kisfalud, Ó-Liszka, Tarezal; powiat sądowy Varanno; z gmin Matyasocz, Stefanócz, Tapoly-Iszép;

komitat Zolyom, powiat sądowy Zolyom; z gminy Hajnik;

b) z powodu róży wąglikowej u świń przywóz świń:

komitat Arad, powiat sądowy Boros-Sebes; z gminy Boros-Sebes, Igneest;

komitat Baranya, powiat sądowy Hegyhát; z gmin Báacs, Magyar-Szék, Nagy-Ag Nagy-Hajmás, Németszék, Vasnok;

komitat Bars, powiat sądowy Verebély; z gmin Besse, Nagy-Mánya;

komitat Bihar, powiat sądowy Székelyhid; z gminy Bihar-Dioszeg;

komitat Borsod, powiat sądowy Miskolcz; z gminy Kis-Győr;

komitat Csongrád, powiat sądowy Csongrád; z gminy Csongrád;

komitat Fejér, powiat sądowy Mór; z gminy Bakony-Sázkany;

komitat Háromszék, powiat sądowy Seps; z gminy Bodola;

komitat Heves, powiat sądowy Tisza-Füred; z gminy Tisza-Igar;

komitat Hont, powiat sądowy Nagycsalom; z gminy L-szeaye;

komitat Hunyád, powiat sądowy Déva; z gmin Piskitelep, Sársfalva;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Alsó-Tisza; z gmin Kunt-Szent-Márton, Tisza-Kürt, Tisza-Várkony, Tisza-Vezseny;

komitat Kolozs, powiat sądowy Mező-Örményes; z gmin Nagy-Nyulas;

komitat Komárom, powiat sądowy Gesztes; z gminy Moesa;

komitat Nógrád, powiat sądowy Balassa-Gyarmat; z gminy Dejtár; powiat sądowy Nógrád; z gminy Bank; powiat sądowy Szirák; z gminy Guta;

komitat Nyitra, powiat sądowy Nyitra; z gmin Osalád, Kis-Lapás;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Felső-Dáda; z gmin Kenéz, Vencsellő;

komitat Szepes, powiat sądowy Szepes-Ófálva; z gminy Nagy-Frakvázás;

komitat Temes, powiat sądowy Központ; z gminy Parác; powiat sądowy Versicz; z gmin Dézsánfalva, Vlakovecz;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Felvincz; z gminy Inosfalva; powiat sądowy Torda; z miasta Torda;

komitat Torontál, powiat sądowy Módos; z gminy Horvát-Neunina;

komitat Trencsén, powiat sądowy Bán; z gminy Hornyán;

komitat Turóc, powiat sądowy Szent-Márton-Blattneza; z gmin Kis-Selmecz, Stavecska, Zsambokrét;

komitat Veszprém, powiat sądowy Euying; z gminy Mező-Szent-György;

komitat Zala, powiat sądowy Tapoleza; z gminy Vászoly;

komitat Zolyom, powiat sądowy Nagy-Szalatna; z gminy Nagy-Szalatna;

ponadto z muncypalnego miasta Arad;

d) z powodu ospy u owiec przywóz owiec:

komitat Fogaras, powiat sądowy Also-Arpás; z gminy Felső-Porumbák; powiat sądowy Fogaras; z gmin Fogaras-Voila; powiat sądowy Törszvár; z gminy Almasmező;

komitat Kis-Küküllő, powiat sądowy Erzbéttváros; z gmin Kis-Szent-László, Oláh Szent László;

komitat Krasó-Szörény, powiat sądowy Bozovics; z gminy Gerbovecz; powiat sądowy Lugos; z gminy Z-ábár;

komitat Nagy-Küküllő, powiat sądowy Köhalom; z gmin Halmagy, Kaesa, Köhalom, Sövényseg, Ugra; powiat sądowy Nagy-Sink; z gmin Retéa, Szászhalom; powiat sądowy Segesvár; z gmin Dános, Szász-Szt.-László; powiat sądowy Szent-Agota; z gmin Netas, Prepostfalva;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Kis-Körös; z miasta Kis-Kun-Hallas;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagy-Szeben; z gminy Felek; powiat sądowy Ujegyhas; z gminy Szakadát;

komitat Szepes, powiat sądowy Késmárk; z gminy Iszákfalva;

komitat Temes, powiat sądowy Kubin; z gmin Dubavác, Temes-Kubin;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród; z gminy Zombor;

komitat Zolyom, powiat sądowy Besztercebánya; z gminy Libetbánya;

2. Z Kroczy-Slawonii:

a) z powodu pomoru świń przywóz świń:

komitat Pozéga, powiat Neva Gradiska; z gmin Neva-Kapla, Masić;

b) z powodu zarazy studniczej przywóz zwierząt jednokopytowych (zakaz ten nie dotyczy obrotu koni wojskowym);

komitat Bjelovar-Krizevci, powiat Bjelovar; z gminy Kapela; powiat Gjurgjevac; z gmin Gjurgjevac, Molve, Virje; powiat Koprivnica; z gmin Druje, Hlebina, Koprivnica, Novigrad, Peteranec;

b) z powodu ospy u owiec przywóz owiec:

komitat Modrus-Rieka, powiat Cir-kvenica; z gminy Kriviput.

II.

Z dawniej wydanych zakazów z powodu zawleczenia pomoru, utrzymuje się nadal w mocy te, które się tyczą przywozu świń:

1. Z Węgier:

a) z następujących powiatów sądowych: Alvincz łącznie z miastem Gyula-Fehérvár, Balázsfalva, Magyar-Iz-n, Nagy-Enyed, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Alsó-Fehér), Arad, Beros Jenő, Elek, K-s-Jóne, Peeska Badna, Ternová, Világos (komitat Arad), Alsó-Kubin, Námásztó, Var (komitat Arva), Apatin, Bács-Almás, Bsjá, Hódság, Német-Palánka, Topolya, Zombor (komitat Bács-Bođrog), Baranyavar Mohacs, Pecs, Siklós, Szent-Lőrincz (komitat Baranya), Ékés, Békés-Csaba, Gyula łącznie z miastem tej samej nazwy Orosház, Szeghalom (komitat Békés), Felvidek, Mező-Kaszony, Munkacz łącznie z miastem tej samej nazwy, Szolyva, Tiszahát łącznie z miastem Beregszász (komitat Bereg), Besenyő, Naszod, (komitat Beszterce-Naszód) Bel, Belényes, Berettyó-Ujfalú, Elésd Er-Michályfalva, Kőspont, Mező-Keresztes, Nagy-Szalonta, Szalárd, Vaskoh (komitat Bihar), Ozd, Szendrő, Szent Péter (komitat Borsod) Alvidék, łącznie z miastem Brassó, Felvidék, Hétfalusi (komitat Brassó), Battonya, Kovácsház, Kőzpont łącznie z miastem Makó, Nagylak (komitat Csanád), Tiszan-Innen, Tiszan-Tul łącznie z miastem Szentés, (komitat Csongrad), Adony, Sár-bogárd, Szekes Fejervar (komitat Fejer), Rimaszecs, Rimaszombat łącznie z miastem tej samej nazwy, Tornaia (komitat Gömör-Kis-Hont), Pusztá, Sokoró-Alja, (komitat Győr), Balmaz-Ujváros łącznie z miastami Hajdú-Böszörmény, Hajdú-Nanás i Hajdú-Szoboszló (komitat Hajdú), Eger, Gyöngyös łącznie z miastami tych samych nazw, Heves (komitat Heves), Felső-Tisza i Tisza-Közep łącznie z miastem Kis-Ujszállás, Karczag, Turbavei Mező-Túr (komitat Jasz-Nagy-Kun-Szolnok), Erzsébetvaros łącznie z miastem tej samej nazwy, Hosszúaszd, Radnót (komitat Kis-Eküllő), Banffy-Hunyád, Teke (komitat Kolos), Maros (komitat Krasso-Szörény), Rozsahegy (komitat Liptó) Dolha, Huszt, Sziget, cznie łącznie z miastem Máramaros-Sziget Okörmező, Taracsviz, Téső, (komitat Máramaros), Alsó-Maros, Alsó-Régen łącznie z miastem Szász-Régen, Felső-Maros, Felső-Regen (komitat Maros-Torda) Nezsider, Rajka (komitat Moson), Medgyes, łącznie z miastem tej samej nazwy, Segesvar, łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Nagy-Eküllő), Fulek, Losonc łącznie z miastem tej samej nazwy Szécsény (komitat Nógrád), Abony łącznie z miastami Csegled i Nagy-Körös, Alsó-Dabas, Bia, Duna-Vecse, Gödöllő, Kis-Körös, łącznie z miastem Kis-Kun-Halás, Kis-Kun-Félegyháza łącznie z miastem tej samej nazwy, Kun-Szent-Miklós, Monor, Nagykáta, Pomaz łącznie z miastem Szent-Endre, Raczkeve, Vács łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun), Felső-Ösallóköz, Pozsony łącznie z miastem Szent-György (komitat Pozsony), Alsó-Tárca, Felső-Tárca, łącznie z miastem Kis-Szeben, Siroka, łącznie z miastem Eperjes, Szekeső, łącznie z miastem Bátfia, Topoly (komitat Sáros), Bares, Csurgó, Igl, Kapasvár łącznie z miastem tej samej nazwy Leánytót, Marczai, Nagy-Atád, Szigetvar, Tab, (komitat Somogy), Alsó-Dada łącznie z miastem Nyiregyháza, Nagy-Kálló, Tisza (komitat Szabolcs), Csenger, Erdőd, Fehér-Gyarmat, Nagy-Banya łącznie z miastami Felső-Banya i Nagy-Banya, Nagy-Karoly łącznie z miastem tej samej nazwy, Nagy-Somkút, Szatmár, Szi-nyer-Váralja (komitat Szatmár), Szász-Sobes łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Szabes), Kraszna, Szilágy-Cseh, Szilágy-Somlyó, łącznie z miastem tej samej nazwy, Tasnád, Zilah łącznie z miastem tej samej nazwy, Zsibó (komitat Szilágyi), Betlen, Csáki-Górbo, Dees łącznie z miastem tej samej nazwy, Kekes, Nagy-Ilonds, (komitat Szolnok-Doboka), Lippa, (komitat Temes), Dombóvár, Dunaföldvár, Simontornya, Tamas, Völ-gysék (komitat Tolna), Nagy-Szent-Miklós, Török-Kanizsa (komitat Torontál), Csacza, Kis-ucz-Ujhely (komitat Trenesén) Tiszán-Innen, Tiszántul (komitat Ugoesza), Kapos, Sobroncz (komitat Ung), Felső-Ör, Kis-Czell, Körmend, Kőszeg łącznie z miastem tej samej nazwy, Német-Ujváu, Sárvar, Szent-Getthárd, Szombathely łącznie z miastem tej samej nazwy, Vasvár (komitat Vas), Deveser, Pápa, łącznie z miastem tej samej nazwy, Veszprém łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Veszprém), Alsó-Lendva, Csáktornya, Kanizsa łącznie z miastem Nagy-Kanizsa, Kezsthely, Letenye, Nova, Pacsa, Perlak, Sümeg, Zala-Egerszeg łącznie z miastem tej samej nazwy Zala-Szent-Grót (komitat Zala), Bodrogkőz, Gálszécs, Nagy-Mihály (komitat Zemplén);

b) z municypalnych miast Baja, Győr, Hodmező-Vásárhely, Kecskemet, Nagyvárad, Pozsony, Szabadka, Szatmár Nemeti, Szeged, Szekes-Fejervar, Zombor jakoteż z królewskiego stołecznego miasta Budapesznu.

2. Z Kroacyi-Slawonii:

a) z następujących powiatów: Blejovar, łącznie z miastem tej samej nazwy, Garesnica, (Gurgjevac, Grubisnopolje, Koprivnica, łącznie z miastem Koprivnica, Kutina, (komitat Bjelovar-Križevci) Brod, łącznie z miastem tej samej nazwy, Daruvar, Novska, Požega, łącznie z miastem tej samej nazwy, Pakrac (komitat Požega), Irig, Županja (komitat Srijem), Klapjec, Krapina, Ludbreg, Pregrada, Vараzdin, Zlatar (komitat Varazdin) Miholja dolnja, Nasice, Osiek, Slatina, Virovitica, (komitat Virovitica), Kestajnica, Petrinja, Sisak łącznie z miastem tej samej nazwy, Stabica, (komitat Zagreb);

b) z municypalnych miast Osiek, Vараzdin;

III.

Z powodu panujących chorób stadnych w powiatach granicznych, a mianowicie:

a) pomoru świń w powiatach sądowych Miava (komitat Nyitra), Mura-Szombat (komitat Vas), Homonna, Sziana, Sztrópó (komitat Zemplén);

następnie z powodu zawleczenia róży węglikowej z granicznego powiatu sądowego Malaczka (komitat Pozsony) na Węgrzech zakazany jest przywóz świń i w końcu z powodu ospy u owiec w powiecie Gospić (komitat Lika-Krbava) w Kroacyi i Slawonii,

zakazany jest przywóz owice

z powyżej nazwanych powiatów do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na podstawie zarządzeń wydanych przez c. k. Starostwa w Unter-Gänserndorf, Goding, Lisko, Sanok, Feldbach, Hartberg, Batkersburg, Bankovac, Zara.

Dla zwierząt przeznaczonych do przywozu, winny być dostarczone paszporty bydzące, wydane urzędownie i udowadniające, że w miejscu pochodzenia zwierząt ani w granicach sąsiednich, względnie w okręgach granicznych w ciągu ostatnich 40 dni przed wyśłaniem dotyczących zwierząt nie panowała żadna choroba stadna, któraby się mogła u dzielić tym zwierzętom i względem której istnieje obowiązek donieszenia.

Gdyby u zwierząt takiego pochodzenia stwierdzono w stacyi przeznaczenia istnienie jakiegś zarazy, natenczas należy odnośny transport -- o ileby nie można zezwolić na przewóz zwierząt wprost do publicznej rzeźni połączonej torem ze stacyą kolejową -- przy zachowaniu obowiązujących pod tym względem szczególnych przepisów, zwrócić do stacyi nadawczej obszaru pochodzenia zwierząt.

Posyłki świeżego mięsa mają być zaopatrzone certyfikatami, stwierdzającymi, że zwierzęta przy oględzinach przedsięwziętych według przepisu tak przed, jakoteż i po rzezi uznali weterynarz urzędowy za zdrowe.

Niniejsze rozporządzenie znosi rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 18, 20, 22, 24, 29, i 31. grudnia 1901 jakoteż z 3, i 8. stycznia 1902 l. 47.669, 48.183, 48.401, 48.732, 49.895, 49.898, 49.569 ex 1901 i 265 ex 1902 ogłoszone tutejszemu obwieszczeniami z 20, 24., 30. grudnia 1901 i 1., 6. i 10. stycznia 1902 l. 137.341, 140.890, 143.068, 143.885 ex 1901 i 366, 2.782 ex 1902.

Przekroczenia niniejszego zakazu karane będą według §§. 44. i 45. ogólnej ustawy o tłumieniu chorób stadnych, a do transportów zwierząt, wprowadzonych z Węgier i z Kroacyi-Slawonii wbrew zakazowi, będą zastosowane przepisy §. 46. ustawy z 29. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35).

Powyzsze zarządzenia wchodzą natychmiast w wykonanie.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. stycznia 1902.

L. cz. Prez. 1891 181 (298 2-3)

Jego Eksceclencya Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie, zamianował dla zwyczajnej I. kadencyi sądów przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Samborze, rozpoczynającej się dnia 17. lutego 1902 o godzinie 9 przed południem, przewo dniczącym sądu przysięgłych c. k. Radeę Dworu jako Prezydenta sądu obwodowego Ambrożego Janowskiego, zaś zastępcami przewodniczącego c. k. Wiceprezydenta sądu obwodowego Marceliego Tustanowskiego, tudzież c. k. radców sądu krajowego Jana Grafa, Dionizego Haydera, Alojzego Dobrzańskiego, Józefa Kohmanna, dr. Włodzimierza Kozickiego i Franciszka Slaczkę.

Sambor, 10. stycznia 1902.

L. Prez. 21.934 (295 2-3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że p. Dymitr Sielecki c. k. notaryusz w Lutowiskach wskutek przyzwolonego reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 18. listopada 1901 l. 21.162 przeniesienia go na urząd c. k. notaryusza w Ustrzykach dolnych z dniem 30. grudnia

dnia 16. stycznia 1902.

1901 z urzędowania w Lutowiskach ustępuje, a dnia 1. stycznia 1902 urzędowanie w Ustrzykach dolnych obejmuje.

Lwów, dnia 24. grudnia 1901.

L. cz. C. VI. 438/1 (2) (328 1-3)

Przeciw Jędruchowi Waśków, synowi Jędrucha z życia i miejsca pobytu niewiadomemu. wniósł Sawka Mercalo z Obroszyna, skargę o własność i intabulację prawa własności do realności whl. 132 gm. kat. Obroszyn objętej.

Pierwsza audyencya odbędzie się 17. lutego 1902 o godz. 9 przed południem, w biurza Nr. 6.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kurator Adolf Henze, c. k. notaryusz w Gródku będzie go zastępował dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI. Gródek, dnia 30. listopada 1901.

L. cz. A. 468/99 (7) (54 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy, podaje do wiadomości, że Taube ze Schächterów Stein zmarła w Mielnicy, dnia 7. lutego 1893 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu Chaima Steina i Chaji Sury Kaufmaan nie jest znanem, wzywa się ich, by w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu, zgłosili się w sądzie i wnieśli oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie zostanie przewód spadkowy przeprowadzony ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla nich kuratorem Mojżeszem Brücknerem z Mielnicy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Mielnica, dnia 26. września 1901.

L. cz. T. 59/1 (2) (40 1-3)

C. k. Sąd krajowy Oddział VI. w Krakowie wzywa każdego, ktoby znajdował się w posiadaniu ksiąteczki miejskiej Kasy oszczędności w Krakowie Nr. 55.317 na 40 kor. wystawionej, a po dniu 1. lipca 1901 na 89 kor. 70 hal. opiewającej, na imię Marcina Lecha, aby takową w przeciągu 6 miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia w urzędowej „Gazecie lwowskiej“ licząc, tut. sąd tem pewniej doniósł, ile za po upływie tego terminu na ponowne żądanie powyższa ksiąteczka za umorzona zostanie.

Kraków, dnia 17. grudnia 1901.

L. cz. A. 471/00 (6) (23 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Mostach wielkich podaje do wiadomości, że 29. listopada 1900 zmarł w Mostach wielkich Demian Kmyta z pozostawieniem testamentu, w którym żonę Pelagię Kmyta ustanowił uniwersalną dziedziczką.

Ponieważ miejsce pobytu powołanej do spadku córki jego Maryi Zeneckiej, ewentualnie jej spadkobierców nie jest znanem, przeto wzywa się ją, ażeby w przeciągu roku od ogłoszenia tego edyktu, pisemnie lub ustnie w tutejszym sądzie deklarację spadkową wniósła, gdyż inaczej ukończy się postępowanie spadkowe z ustanowionym kuratorem Janem Hermanem.

Mosty wielkie, 26. października 1901.

L. cz. A. 488/00 (34 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu wzywa niewiadomych spadkobierców bl. p. Jakóba Wolfa Goldhardta, c. k. porucznika rachunkowego 89 pułku piechoty w Jarosławiu, zmarłego dnia 21. listopada 1900 w szpitalu garnizonowym w Wiedniu, przynależnego do Brodów, by w przeciągu roku się zgłosili i do spadku przy wykazaniu prawa dziedziczenia oświadczenie wnieśli, gdyż inaczej postępowanie spadkowe będzie przeprowadzone z tymi, którzy się do spadku oświadcza i tytuł dziedziczenia wykażą, ewentualnie gdyby się nikt nie oświadczył, cały spadek lub jego część jako bezdziedziczny skarbowi Państwa przypadnie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Jarosław, dnia 29. listopada 1901.

L. cz. T. IV. 15/1 (2) (10956 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie wdrażając postępowanie względem uznania Antoniego Seterusa, syna Marcina z Łęki Szczecińskiej, którego miejsce pobytu od przeszło 50 lat nie jest wiadome, za zmarłego, wzywa go oraz każdego, ktoby o życiu lub śmierci jego miał wiadomość, aby o t-m sądowi lub ustanowionemu kuratorowi dr. Józefowi Datec, adw. w Dąbrowie doniósł, gdyż inaczej tenże Antoni Seterus po bezskutecznym upływie jednego roku to jest 20. grudnia 1902 za zmarłego uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Tarnów, dnia 10. grudnia 1901.

L. cz. T. 15/1 (1) (8 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie wzywa edyktem posiadacza ksiąteczki wkładkowej Towarzystwa kredytowego i oszczędności w Rzeszowie folio 436 Nr. 429 z daty 8. sierpnia 1888 na imię Wolfa Wolfmana wystawioną, na 25 zł. opiewającą -- aby takową w przeciągu 6 tygodni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ w tutejszym sądzie złożył, lub prawa swoje do takowej wykazał, gdyż po bezskutecznym upływie tegoż terminu wyż wspomniana ksiąteczka wkładkowa na ponowne żądanie proszącego za pozbawioną na mocy prawnej uznanej zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V. Rzeszów, 16. listopada 1901.

L. cz. T. 8/1 (5) (10954 1-3)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd obwodowy na prośbę Tomasza Żółkosa i Maryanny Zajdlowej o uznanie za zmarłego Jana Żółkosa dnia 24. listopada 1848 w Białobrzegach urodzonego, wzywa każdego mogącego mieć wiadomość o życiu i miejscu pobytu Jana Żółkosa, który przed 35 lub 36 laty z miejsca swego zamieszkania w Krośnie się wydalil, od tego czasu do Krosna nie powrócił i o sobie żadnej wiadomości nie dał, aby o tem sądowi lub ustanowionemu kuratorowi p. adw. dr. Jugendfeinowi w Krośnie do dnia 28. lutego 1903 wiadomość udzielił, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu na ponowne żądanie uznanie Jana Żółkosa za zmarłego nastąpi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Jasło, dnia 23. listopada 1901.

L. cz. A. 315/00 (3) (10964 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kamionce strumilowej ogłasza, że Michał Ostapów, syn Onufrego zmarł beztestamentalnie w Derewlanach, dnia 24. maja 1891.

Gdy miejsce pobytu syna zmarłego Iwana Ostapów nie jest znanem, wzywa się go, ażeby w przeciągu roku, od daty edyktu w sądzie się zgłosił i wniósł deklarację spadkową pod tym rygorem, że inaczej przewód spadkowy przeprowadzony zostanie ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla kuratorem Teodorem Pańkowskim, rolnikiem z Derewlan.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Kamionka str., dnia 26. czerwca 1901.

L. cz. A. 528/00 (4) (84 1-3)

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV. w Kozowie podaje do wiadomości, że dnia 27. lipca 1900 zmarła w Kozowie Perla Seife bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Do spadku powołani są wedle ustawy Gittla, Schulim i Reizja Seifa, a ponieważ miejsce ich pobytu jest nieznanne, przeto wzywa się ich, by w przeciągu roku licząc od daty niżej wymienionej, zgłosili się w tymże sądzie i wnieśli oświadczenie do spadku, w przeciwnym razie spadek przeprowadzony będzie z ich kuratorem dr. Friedem z Kozowy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Kozowa, dnia 30. kwietnia 1901.

L. cz. T. 9/1 (3) (10924 1-3)

OGŁOSZENIE.

C. k. Sąd obwodowy Oddział V. w Samborze dodatkowo do ogłoszonego wskutek uchwały z dnia 22. listopada 1901 l. T. 9/1 1 edyktu zawiadamia, iż żyra Samuela Leitnera, Majera Scharfa, Saula Aleksandrowicza i Munischa Dyma umieszczone były na odwrotnej stronie zaginionego weksla z daty Dobromil, dnia 10. października 1901 na 1945 kor. przez Abrahama Gablinger wystawionego, a przez Izraela Stiefel akceptowanego przed żyrem, a nie po żyrze Natana Reicha.

Sambor, dnia 11. grudnia 1901.

L. cz. A. 317/99 (4) (83 1-3)

W sprawie spadkowej po s. p. Karolu Małczyńskim dla niewiadomej z miejsca pobytu Ludwiki Wasylków, ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza Lewickiego z Kozowy, a ją samą wzywa się, by się zgłosiła w przeciągu jednego roku po spadek powyższy do tut. c. k. sądu, gdyż w razie przeciwnym zostanie przewód spadkowy przeprowadzony ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niej kuratorem c. k. notaryuszem Lewickim z Kozowy.

C. k. sąd powiatowy, Oddział IV. Kozowa, dnia 16. grudnia 1901.

(10973 1-3)

Obwieszczenie.

P. dr. Michał Fischler, adw. w Ottyunii zamierza przesiedlić się do Wojniłowa.

Z Wydziału Izby Adwokatów. Lwów, dnia 14. grudnia 1901.

L. cz. A. 126/00 (3) (10930 1—3)

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV. w Samborze jako instancja spadku pertraktująca wzywa niewiadomych z miejsca pobytu Jakóba i Agnieszkę Linhardtów, by do spadku po swym wuju sp. Józefie Bereźnickim zmarłym w Uhercach, dnia 17. lipca 1864 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia w ciągu roku od daty tego edyktu licząc, bądź osobiście się zgłosili, bądź pełnomocnika ustanowili, gdyż po upływie tego czasu spadek ten w ich imieniu przez ustanowionego dla nich kuratora w osobie Antoniego Bereźnickiego z Szadego objętym zostanie i dalszy przewód spadkowy z tymże kuratorem przeprowadzonym będzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sambor, dnia 4 listopada 1901.

L. cz. C. II. 2/2 (1) (365)

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Eisigowi Serwasser, wniosli Brana Stanger i małż. Chaskel Nadel, Frima Nadel i Sara Nadel, przez opiekuna Pinkasa Stangera, gosp. z Delatyna pozew o uznanie prawa własności i o wpis prawa tegoż do realności w. hl. 236 gk. Delatyn.

Audyencya w powyższej sprawie odbędzie się 22. stycznia 1902 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 17.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kurator dr. Zabodyński, adw. w Delatynie będzie go zastępował, dopokąd się w Sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Delatyn, dnia 2. stycznia 1902.

L. cz. C. II. 4/2 (1) (372)

Przeciw nieobecnemu Józefowi Niedzielskiemu, przedtem z Krosna, wniosła Zofia Niedzielska z Krosna pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 114 ks. gr. gm. Krosno.

Wskutek pozwu tego wyznaczono rozprawę na 16. stycznia 1902 godzina 11 rano, binro Nr. 5.

Dla powyż nieobecnego ustanowiono Jana Kremkiego z Krosna kuratorem i tenże będzie zastępował go dotąd, dopóki się nie zgłosi w Sądzie lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Krosno, dnia 4. stycznia 1902.

L. cz. Ne. V. 599/1 (3) (18)

W sprawie Michała i Maryi małż. Warzyńskich tudzież Rozalii z Chrobaków Teleszowej z Jasienicy o nadkuratelarne zatwierdzenie projektu działu parc. gr. 1587/2 w Jasienicy, ustanawia c. k. sąd powiatowy w Brzozowie dla nieznanych z miejsca pobytu Tomasza Krupy, kuratorem Szczepana Mrozka, a dla Stanisława Telesza kuratorem Teofila Chrobaka z Jasienicy, z poleceniem strzeżenia praw kurandów, według przepisów ustawy tak długo, dopóki ci sami się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie ustanowią.

Brzozów, dnia 9. grudnia 1901.

L. cz. E. 652/1 (4) (26)

Nieobecnym Esterze Bleiweiss, Henie Rosenzweig i Fischlowi Grossbardowi, przedtem w Żabnie, mają być doręczone uchwały z dnia 19. października 1901 l. cz. E. 652/1 i którą dozwolono licytacyjnej sprzedaży realności lwh. 224 gm. Żabowa i lwh. 126 gm. Zdroheć objętych, dłużnikowi po 1/4 części własnych.

Ustanowiony dla strzeżenia praw wyżej wymienionych kuratorem Chuna Grossbard w Radłowie będzie ich zastępował, dopokąd się w Sądzie nie zgłoszą lub pełnomocnika nie ustanowią.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radłów, 21. grudnia 1901.

L. cz. Cg. I. 46/1 (11) (39)

Nieobecnym Jakóbowi Ferberowi, Józefowi vel Joslowi Ferberowi i Aleksandrowi Ferberowi, przedtem w Podgórzu, ma być doręczoną uchwała egzekucyjna z dnia 16. listopada 1901 Cg. I. 46/1 (11) dotycząca przymusowego zarządu realności lwh. 23 i 358 gm. Podgórze na rzecz filii c. k. uprz. galic. akc. Banku hip. w Krakowie.

Ustanowiony dla strzeżenia praw nieobecnym dłużnikom kuratorem dr. Edward Ferber, kandydat adwokacki w Podgórzu, będzie ich zastępował, dopokąd się w Sądzie nie zgłoszą lub pełnomocnika nie ustanowią.

C. k. Sąd krajowy, Oddział I.
Kraków, 16. listopada 1901.

L. cz. Cw. 1208/1 (1) (73)

Przeciw Berjowi Dillerowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez c. k. uprzyw. austr. Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu we Lwowie pozew o zapłacenie sumy wekslowej 825 kor. 66 hal.

Na podstawie pozwu wydano dnia 24 grudnia 1901 l. czyn. Cw. 1208/1 (1) nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Berla Dillera, ustanawia się p. adw. dr. Steuermanna w Samborze kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Sambor, dnia 24. grudnia 1901.

L. cz. Cw. 1195/1 (1) (74)

Przeciw Mechlowi Teitelbaumowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez Filipa Saudauera pozew o zapłacenie sumy wekslowej 600 kor.

Na podstawie pozwu wydano dnia 23 grudnia 1901 l. cz. Cw. 1195/1 (1) nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Mechla Teitelbauma, ustanawia się p. adw. dr. Serwackiego w Samborze kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Sambor, dnia 23. grudnia 1901.

L. cz. Cw. 1622/1 (1) (80)

Przeciw nieobecnemu Janowi Kapłańskiemu, przedtem w Pilźnie, wniosł Ozyasz Abraham przez adw. dr. Guewę w Pilźnie, skargę o 215 kor. z pn.

Na podstawie tej skargi wydano wekslowy nakaz zapłaty z dnia 1. grudnia 1901 Cw. 1621/1.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adw. dr. Rappaport w Tarnowid będzie go zastępował, dopokąd w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 1. grudnia 1901.

L. cz. Cw. 1183/1 (1) (76)

Przeciw Mechlowi Teitelbaumowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez Eisiga Laufera pozew o zapłacenie sumy wekslowej 1000 kor.

Na podstawie pozwu wydano 19. grudnia 1901 l. cz. Cw. 1183/1 (1) nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Mechla Teitelbauma, ustanawia się p. adw. dra Syropa w Samborze kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Sambor, dnia 19. grudnia 1901.

L. cz. Cw. 1184/1 (1) (77)

Przeciw Mechlowi Teitelbaumowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez Meilecha Traubera pozew o zapłacenie sumy wekslowej 900 kor.

Na podstawie pozwu wydano dnia 19. grudnia 1901 l. cz. C. 1184/1 (1) nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Mechla Teitelbauma, ustanawia się p. adw. dra Syropa w Samborze kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Sambor, dnia 19. grudnia 1901.

L. cz. Cw. 755/1 (3) (109)

Przeciw Chaimowi Bruche i Ecie Bruche z Sanoka, których obecne miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do tut. sądu przez Chanę Weitz z Sanoka pozew o zapłatę sum wekslowych 200 kor. i 600 kor. z pn.

Na podstawie pozwu wydano na dniu 10. listopada 1901 nakaz zapłaty Cw. 755/1 (1).

Celem strzeżenia praw nieznanym z miejsca pobytu Chaima Bruchy i Ety Bruche ustanawia się p. adw. Bośniackiego w Sanoku kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie swych kurandów w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w Sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Sanok, dnia 3. grudnia 1901.

Doniesienia prywatne.

Konkurs.

Na mocy uchwały Zarządu kasy z dnia 12. stycznia 1902 l. 19 rozpisuje się niniejszem konkurs na prowizoryczną pasadę kontrolora pracodawców i chorych członków powiatowej kasy dla chorych w Drohobyczu z roczną płacą 600 kor.

Obowiązki kontrolora są w §. 7. regulaminu dla kas chorych w myśl ustawy z dnia 30. marca 1888 (Dz. u. p. l. 33) założonego, wyszczególnione.

Ubiegający się o tę pasadę ma wnieść podanie swoje na ręce przewodniczącego najdalej do 31. stycznia r. b. i w tymże dokumentami w oryginale lub wierzytelnym odrzysie wykazać:

1. Świadczenie moralności.
2. Świadczenie zdrowia.
3. Metrykę urodzenia ze 35 roku życia nie przekroczył.
4. Znajomość języków krajowych w mowie i piśmie.

Pierwszeństwo będą mieli tutejsi wysłużeni wojskowi.

Drohobycz, dnia 12. stycznia 1902.

Zarząd powiatowej kasy dla chorych.

Abraham Schächter

przewodniczący.

L. 1789 I.

(335 1—2)

Konkurs.

Na pasadę lekarza kolejowego dla okręgu Lwów-Podzamcze, z siedzibą we Lwowie, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Do okręgu powyższego należy przestrzeń linii Kraków-Podwoleczyska od km. 342'47 do km. 379'8, ze stacyami Podzamcze, Podborce, Barszczowice i Zadwórze i ze strażnicami Nr. 259 do 289 włącznie.

Z posadą tą łączy się honorarium 1800 kor. (tysiąc osmset koron) i 200 kor. (dwieście koron) rocznie na objazdy.

Należyte ostępowane podania wnosić należy do 1. lutego 1902 do protokołu podawczego c. k. Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie (ul. Krasieckich l. 5).

Do podania zawierającego świadectwo z dotychczasowego zajęcia, dowód przynależności i dowód że patent władza językiem niemieckim i językami krajowymi w słowie i piśmie, dołączyć należy metrykę chrztu lub urodzenia, dyplom doktora medycyny i świadectwo specjalisty lub urzędowego lekarza że patent posiada wzrok i słuch normalny.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

(Przedruk nie będzie płacony)

Concurs.

Zur Besetzung der freigewordenen Bahnarztsstelle für den bahnärztlichen Bezirk Lemberg-Podzamcze, mit dem Wohnsitze Lemberg, wird hiemit der Concurs ausgeschrieben.

Mit diesem Posten, welcher die bahnärztlichen Agenden für die Strecke der Linie Krakau-Podwoleczyska von km. 342'47 bis km. 379'8 mit den Stationen Podzamcze, Podborce, Barszczowice, Zadwórze und den Wächterhäusern Nr. 259 bis 289 inclusive umfasst ist ein Honorar von 1800 kor. (Ein Tausendachthundert Kronen) und ein Wagenpauschale von 200 Kronen (Zweihundert Kronen) jährlich verbunden.

Bewerber um diesen Posten haben ihre vorschrittmässig gestempelten Gesuche bis 1. Februar 1902 im Einreichungsprotocolle der k. k. Staatsbahn-Direction Lemberg zu überreichen.

Dem Competenzgesuche sind ausser den Verwendungszeugnissen und dem Doctor-Diplome, dem Nachweise der österr. Staatsbürgerschaft und dem Nachweise, dass der Competent die Landessprachen in Wort und Schrift beherrscht noch beizuschliessen.

Der Geburts- oder Taufschein, und ein sanitätsbefördliches Zeugnis, dass der Bewerber über ein normales Seh- Hör- und Farbenunterscheidungsvermögen verfügt.

K. k. Staatsbahn-Direction in Lemberg.

KANTOR WYMIANY

Lwowskiej Filii

Banku galic. dla handlu i przemysłu

został przeniesiony do nowe urządzonego lokalu w parterze (ul. Jagiellońska l. 3) gdzie również przeniesiono

Oddział wekslowy.

Pierwotnie w parterze znajdujący się

Oddział wkładowy

został napowrót do tego samego lokalu przeniesiony.

Konkurs

na dwa stypendya dożywotnie po 126 koron z fundacyi ś. p. Franciszka Orzęckiego dla wysłużonych oficyalistów prywatnych.

Kandydaci liczący przynajmniej 65 lat mają swoje podania zaopatrzone świadectwami: chrztu, ubóstwa, moralności i -żużby, wnieść do 20. lutego b. r. do Komisji Instytutu ubogich chrześcian w Konsystorzu obrządku łac.ńskiego we Lwowie.

Z Komisji Instytutu ubogich chrześcian.

We Lwowie, dnia 10. stycznia 1902

Odnaczony na Wystawie krajowej we Lwowie w roku 1894

medalem złotym
KONIAK francuski karacyjny

firmy

Courrière & Comp.

(nast. G. Kondratowicz)

do nabycia we wszystkich handlach.

Generalny zastępca Bolesław Bilikiewicz we Lwowie, ul. Akademicka 19.

Obwieszczenie.

W dniu 19. stycznia 1902 o godzinie 6 wieczorem, odbędzie się w lokalu Towarzystwa kredytowego w Podhajcach

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

członków Towarzystwa kredytowego w Podhajcach, na które P. T. członków się zaprasza. — Jako legitymacya służy książeczka udziałowa.

Porządek dzienny:

1. Zmiana statutów.
2. Wnioski członków.

Podhajce, dnia 12. stycznia 1902.

Dyrekcya:

Juliusz Rottenberg,

S. Eber,

Bernhard Margulies.

L. 58,902 VIII.

Ogłoszenie konkursu.

Celem rozdania w roku bieżącym trzech posagów po 300 kor. z fundacyi posagowej gminy miasta Lwowa imienia Arcyksiężniczki Gizeli rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 28. lutego 1902.

Ubiegać się mogą o te wsparcie dziewczęta ślubnego urodzenia i bez różnicy wyznania.

1. osieroczone po obojgu rodziców lub po ojcu,
2. przynależne do gminy miasta Lwowa,
3. wieku nie mniej jak ukończonych lat 16, nie więcej nad lat 24,
4. ubogie,
5. dobrego zachowania się, — i
6. które ukończyły przynajmniej trzecią klasę w publicznej szkole ludowej, lub zdały w szkole publicznej egzamin prywatny z tejże klasy.

Osoby, które raz otrzymały posag z tej fundacyi, nie mogą otrzymać go powtórnie.

Podania opatrzone w metryki urodzenia, poświadczenia śmierci rodziców i świadectwa szkolne, wnieść należy w powyższym terminie do Magistratu.

Podania wniesione po terminie nie będą uwzględnione. Ubóstwo i dobre zachowanie się, jakoteż przynależność do gminy miasta Lwowa, mają być na podaniach poświadczone przez właściwe urzędy duchowne i cywilne.

Magistrat król. stoł. miasta.

Lwów, 4. stycznia 1902.

Najlepsze
Tutki
Bibułki

Niemojowskiego we Lwowie

wszędzie
do
nabycia.

Stare miniatury
nabywam
oferty „Artarya“ post. rest.
Lwów.

Ostrzeżenie!

Dnia 12. b. m. skradzione mi zostały weksle na różne kwoty opiewające, jedne z podpisem Anny Swiecińskiej inne z podpisem Józefy Leszczyńskiej. Ostrzegam każdego przed nabywaniem tych weksli co do których wdrażam odnośne kroki sądowe.

Marya Mierzwińska ul. Pańska 1. 2

Masło dessrowe prawdziwe!

Codzień świeże wysła netto 9 funtów za 5 zkr. opłatnie, za zaliczką. Za najlepszą obsługę ręczną

Ozyasz Tannenbaum
w Brzesku.

Kawy najlepsze gatunki o smaku czystym i aromatycznym po et. 90, 96, zł. 1, zł. 1.04 i 1.08 za pół kilogr.

poleca

handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla. Lwów.

Przeprowadzenia

pat. wozy 6 i 8 metr.

Gwarancya za całość.

52 własnych wozów meblowych patent.

CARO i JELLINEK

Wiedeń, Schottenring 27.

Budapeszt, Arany Janos utca 34.

Lwów, Jagiellońska 22.

Telefon 408.

Po cenach redakcyjnych

ogłoszenia do wszystkich bez wyjątku dzienników lwowskich, krakowskich, warszawskich, wiedeńskich, czeskich, francuskich etc. czasopism fachowych, naukowych, zamiejscowych i aspiracyjnych. Zamówienia na kłose i rysunki do ogłoszeń, numerację na wszelkie pisma przyjmuję

Ajacciova druznina i spieszna
Sokołowski
we Lwowie, pałac Hausmana 9.
Kontakowa grada.

Drobne ogłoszenia

od wyżej po 1000, reszta dostaw po 500

Kurs socjologii dla Pań 2 razy tygodniowo dr. Felicya Nossig, ul. Antonieg. Maleckiego 1. 2 (od godz. 5-tej popołudniu).

100 najpiękniejszych kart

Z widokami. sortyment zł. 2.50, 500 rzadkich marek zagranicznych sortyment zł. 2.40 A. D. Müller, Budapest Eötvös u. 24.

Z Fiume rozsyła**KAWĘ:**

4 1/2 kilo Balna szlachetna . . . . . zł. 4.50
4 1/2 „ Portorico . . . . . „ 5.—
4 1/2 „ Jawy . . . . . „ 5.85

do tego może być dopakowana

Herbata la Souchong (herbata rodzinna) 1/4 K. zł. 1. 1/8 K. 50 et. w oryginalnych puszkach chińskich.

Wszystko celone opłatnie za zaliczką lub za poprzednim nadestaniem należności.

M. J. Rado, Fiume.

Ciągnięcie jutro!

Ciągnięcie niedzielnie
16. stycznia 1902.

Główna wygrana

koron 40 000 wartości

Losy na ogrzewanie
Losy po 1 kor.

polecają: M. Jonasz, Kitz i Stoff, M. Klafeld, Kormann i Feigenmann, Samoly i Landau, Wiktor Chajes i Spółka, Schellensz, Syn. Sokal i Lillen, Jakob Stroh.

Woda WENUS

do wybielenia, wydelikacenia i odświeżenia twarzy
cena 4 koron.

JAN IHNATOWICZ

Lwów, ul. Sykstuska 1. 25. ul. Halicka 1. 11. — Kraków
Sukienice 1. 20. — Przemyśl ul. Franciszkańska 1. 24.

Tutki egipskie

„N I L“

znakomity wyrób — marka światowa — nie zawierają gliceryny, nie gasną w paleniu i są zupełnie nieszkodliwe.

Wszędzie do nabycia.

Kupcom rabat! Łaskawe zlecenia skutecznia odwrotną pocztą
Fabryka tutek „NIL“ Lwów, ul. Ścieżkowa 12.

KTO CHCE PIĆ DOBRĄ HERBATĘ NIECH ŻĄDA:

HERBATY Z RĄCZKA

Monopol herbata
z „Rączką“

zawsze świeża i doskonała.

Przez bezpośrednie stosunki z rykami w Londynie i w Chinach nabywa się tanio.

Transport w całych wagonach i zbyt w kraju największy.

Po cenach oryginalnych prawie wszędzie do nabycia, proszę tylko żądać „Herbatę z Rączką“, a gdzie nie ma proszę pisać wprost do

Magazynu Juliusza Groszego
w Krakowie, Rynek, pałac Spiski.

Do naszych Czytelników!

W ciągu czterdziestu letniego przesłania, **TYGODNIK ILLUSTROWANY** zaznaczył wyraźnie, czym jest i czym być pragnie. Dlatego powtarzanie w prospekcie ogólnego programu pisma uważamy za zbędne.

Wolimy natomiast pomówić o praktycznych ulepszeniach, które zaprowadzimy.

Przedewszystkiem dążymy do tego, żeby skupić dokoła redakcyi naszej najwybitniejsze siły literackie i artystyczne.

Dzięki temu, nasza teka redakcyjna jest zapełniona utworami pierwszorzędnych talentów współczesnych.

Nowy rok rozpoczynamy powiścią **ELIZY ORZESZKOWEJ** p. t.

„Anastazyja“

z ilustracyami Tetmajera, Stasiaka, Batowskiego, Sawiczewskiego, Alchimowicza, Dębickiego, Zarembskiego, Gorskiego.

W dziale beletrystycznym pomieścimy także **STEFANA ŻEROMSKIEGO** większą powieść

POPIOŁY,

WŁADYSŁAWA REYMONTA

CHŁOPI,

prace Maryi Konopnickiej, Adama Krechowickiego, Kazimierza Tetmajera i Stanisława Przybyszewskiego.

Cykl nowel **GABRYELI ZAPOLSKIEJ** p. t.:

Modlitwa pańska,

nowelę **ADOLFA DYGAJNSKIEGO**

CHAM,

BOLESŁAWA PRUSA i in.

DZIWNE POWIEŚCI,

możemy również zapewnić czytelników, że

Henryk Sienkiewicz

obiecał dać tygodnikowi najpierwszą wielką swoją powieść, której akcja rozgrywać się będzie w epoce Napoleońskiej. Ilustracje do tego utworu wykona

WOJCIECH KOSSAK.

Prócz tego, jak w latach ubiegłych, każdy prenumeratork Tygodnika będzie otrzymywał nadal, co mi się bezpłatnie tom czyli rocznie

12 tomów Pism Sienkiewicza bez żadnej dopłaty, ani za książki, ani za ich przesyłkę.

W roku bieżącym daliśmy między innymi „**QUO VADIS**“, w latach przyszłych, na żądanie ogólne pomieścimy w dodatkach Trylogię, zaczynając od

„OGNIEM I MIECZEM“

ozdobionem 24 ilustracyami **ANTONIEGO PIOTROWSKIEGO**.

Będzie to pierwsze u nas ilustrowane wydanie tej wspaniałej epeki wojennej.

Prócz „Ogniem i mieczem“ mamy także szereg nowel: „Zórawie“, „Sen“, „Muszę wypocząć“, „Na Olimpie“, „Na jasnym brzegu“, oraz zbiór pomniejszych utworów literackich **Sienkiewicza**, nieobjętych dotychczas żadnem wydaniem zbiorowem.

Tym sposobem wydanie nasze dzieł Sienkiewicza będzie najzupełniejszem ze wszystkich dotychczasowych wydań.

Obok dzieł **SIENKIEWICZA** dołączymy **datak powieściowy** a rozpoczniemy rok nowy głośną powieścią **Piotra Coulevain'a**

„Ewa zwycięska“.

W dziale poezyi drukować będziemy utwory **Kazimierza Glińskiego, Wiktora Gomułickiego, Jana Kasprzaka, Maryi Konopnickiej, Oskara**

Wolskiego, Stanisława, Kazimierza Tetmajera

Wszystkie te dzieła społeczno-informacyjne z naszego tygodnika, wraz z innymi wiadomościami z literatury, sztuki i ogólnego umiarkowanego przez rozszerzenie rubryki

odkryć i wynalazków z ilustracyami.

W dziale „Artykuły wstępne“ mamy zapewnione współpracownictwo **Dr. Juliana Ochrowicza, Bolesława Lutomskiego, Dr. Bienkowskiego Adama, Stanisława Szczutowskiego, Kazimierza Rakowskiego, Bolesława Koskowskiego, Władysława Rabskiego, Jana Steckiego, oraz wielu innych publicystów.**

W rubryce „**Sylwetki galicyjskie**“, warszawskie, prowincjonalne i poznańskie, zjawia się niezmiernie interesujący

PAMIĘTNIK SZCZEPANIKA.

Dział historyczny zawierać będzie interesujące prace: **Rawity Gawrońskiego, prof. dr. J. Hecka, Adama Szelańskiego, dr. Klemensa Bąkowskiego, Aleksandra Kraushara, Władysława Mickiewicza.**

Wszystkie bogato ilustrowane.

W dziale krytyki literackiej i artystycznej pomieścimy: studium **Stanisława Witkiewicza** p. t. „**ODRODZENIE**“, traktujące o stylu polskim i sztuce ozdabiania życia, oraz rzecz polemiczną tegoż autora o prądach i kierunkach estetycznych.

W dziale artystycznym wprowadzamy stałą rubrykę poświęconą

SZTUCE STOSOWANEJ.

Prócz tego mamy zapewnione stałe współpracownictwo: **Wład. Bogusławskiego, Piotra Chmielowskiego, Ignacego Chrzanowskiego, Władysława Jabłonowskiego, Józefa Kallenbacha, Edwarda Lubowskiego, Ignacego Matuszewskiego, T. Wierzbowskiego i w. in.**

Niezależnie od tego będziemy w dalszym ciągu śledzić uważnie ruch artystyczny w kraju i za granicą, pomieszczając reprodukcje wszystkich wybitniejszych utworów sztuki.

Zmieniamy dotychczasowy nasz papier na znacznie droższy i lepszy, co wpłynie bardzo dodatnio na stronę zewnętrzną ilustracji.

W najbliższym czasie pomieścimy szereg rysunków do

„QUO VADIS?“

wykonanych przez **Stanisława, walskiego, Kallenbacha i Ryma.**

Wszystkie te ilustracje reprodukujemy, zamierzamy w tekście pisma, zamierzamy onarować wszystkim naszym prenumeratorkom jako

Premium nadzwyczajne

wspaniałą, a nigdzie dotychczas niewystawioną kompozycję

KAZIMIERZA ALCHIMOWICZA

p. t.

„Nał grobem Robaka“

(Jacka Sopiczy)

odbity kolorami na grubym welinie.

Niezależnie od wymienionych w prospekcie 12 tomów Dzieł Sienkiewicza oraz innych dodatków dołączanych **BEZPŁATNIE** dla wszystkich prenumeratorków naszego pisma będziemy mogli w r. p., w porozumieniu z księgarnią **Gebethnera i Wolffa**, dostarczyć naszym prenumeratorkom

po cenie znacznie niższej znakomitego dzieła historycznego **J. I. KRASZEWSKIEGO** p. t.:

Polska w czasie trzech rozbiorów

(1772—1799) (Studyum do historii ducha i obyczaju).

Przedpłatę na „Polskę w czasie trzech rozbiorów“ przyjmują razem z przedpłatą na „Tygodnik ilustrowany“ wszystkie znaczniejsze księgarnie i kantory pism.

Dzieło to, oparte na studyach źródłowych a nieznanie dotychczas naszej publiczności, daje żywy i plastyczny obraz jednej z najcięższych epok dziejowych naszego kraju, i bogate jest w szczegóły anegdotyczno-instrukcyjne. Będzie ono poprzedzone przedmową i uzupełnione objaśnieniami znakomitego znawcy XVIII wieku **profesora Szymona Askenazego**, autora „Dwóch stuleci“. — Pomnikowa ta praca **Kraszewskiego**, objętości około 100 arkuszy druku w formacie wielkiej 8-ki, wyjdzie z druku w wydaniu wytwornem, ilustrowanem co najmniej 200 scenami, portretami wybitnych osobistości, podobiznami i t. p., według współczesnych sztychów, rysunków, obrazów i dokumentów. — Zebraniem dzieła ilustracyjnego do „Polski w trzech rozbiorach“ zajęła się Redakcja **TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO**, przy współudziale swego współpracownika, znanego badacza dziejowego **Aleksandra Kraushara**. — Tom I „Polski w czasie trzech rozbiorów“ wyjdzie w marcu r. 1902, a następne dwa tomy ukażą się w ciągu roku 1902. — Prenumeratorkowie **TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO** mogą nabywać całkowite dzieło **J. I. Kraszewskiego** „Polska w czasie trzech rozbiorów“ w 3 tomach za

wyjątkowo niższą cenę 18 kor. bez oprawy, w oprawie 25 kor. 50 hal.

Cena księgarska tego dzieła wynosić będzie 36 kor., a w oprawie 45 kor.

Redaktor: **DR. JÓZEF WOLFF.**

Wydawcy: **GEBETHNER I WOLFF.**

Prenumeratę ze Lwowa i całej Galicyi z Bukowiną przyjmują:

Główna ekspedycya „Tygodnika Ilustrowanego“ we Lwowie, **Pasaż Hausmana l. 9.**

oraz wszystkie Księgarnie i Kantory pism.

Warunki prenumeraty „Tygodnika Ilustrowanego“ razem z dodatkiem powieściowym w arkuszach i 12 tomami dzieł **Henryka Sienkiewicza:**

w Lwowie:

Kwartalnie . . . . . 6 koron 80 hal.
Półrocznie . . . . . 13 koron 60 hal.
Rocznie . . . . . 27 koron 20 hal.

w Galicyi i Bukowinie z przesyłką pocztową:

Kwartalnie . . . . . 7 koron 20 hal.
Półrocznie . . . . . 14 koron 40 hal.
Rocznie . . . . . 23 koron 80 hal.

Pragnący otrzymać Dzieła Sienkiewicza w bardzo pięknej oprawie (z portretem Sienkiewicza na okładce) dopłacają za tom tylko 40 hal., t. j. kwartalnie za 3 tomy 1 kor. 20 hal., półrocznie za 6 tomów 2 kor. 40 hal., rocznie za 12 tomów 4 kor. 80 hal.; należytość tę prosimy nadsyłać razem z prenumeratą. — Pierwsze 36 tomów Sienkiewicza, z lat ubiegłych, mogą nabywać nowi prenumeratorkowie za dopłatą 39 kor., w oprawie 53 kor. 40 hal. Ozdobne okładki do oprawiania półrocznych kompletów „Tygodnika“ można nabywać w cenie 3 kor. 20 hal.; bez przesyłki i opakowania.

Komplet 36 pierwszych tomów **Henryka Sienkiewicza** może być nabywany po 12 tomów, za nadesłaniem w 3 ratach po 18 kor. za tomy bez oprawy, zaś po 17 kor. 80 hal. za tomy w oprawie.

Numery okazowe i prospekty wysyła gratis: **Główna Ekspedycya „Tygodnika“ we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.**